

Nu weet je het!

ELIO DI RUPO OPENT DOCTORAL SCHOOL

INHOUD

03 Verkiezingen

04 Het Gesprek: An De Backer en Yves Soen

07 UHasselt in action

12 UHasselt 40 jaar

14 De campusagent

17 Zo schrijft u het

18 Personeelsweetjes

19 UHasselt in action

20 Dienst in de kijker

24 In de pers

26 In beeld: opening nieuwe doctoral school

28 VLUP

30 De hobby van... Ine Hanssen

32 UHasselt in het buitenland

34 Blik in de keuken

38 In de pers

41 Science Education 2.0

43 Faculteit Architectuur en kunst opgericht

44 Coming up

45 UHasselt in action

47 Harry Potter

48 Gespot in de gevangenis

COLOFON

Eindredactie: Koen Santermans

Redactie: Arne Biesmans,
Kaylie Lemmens,
Ann T'Syen

Vormgeving: Dave Bosmans,
Mouch Hendrickx

Fotografie: Marc Withofs
Mine Dalemans
Karel Hemerijckx
Liesbeth Driessen

Druk: Profeeling

Verantwoordelijke uitgever:
Marie-Paule Jacobs
beheerder UHasselt

Universiteit Hasselt | Campus Hasselt
Martelarenlaan 42 | B-3500 Hasselt

VERKIEZINGEN FACULTEITS- EN VAKGROEPRADEN

Dit jaar worden de tweejaarlijkse verkiezingen georganiseerd voor personeelsvertegenwoordigers in faculteits- en vakgroep raden. De procedure wordt op 17 april, de dag na de vergadering van de Raad van Bestuur, opgestart met de opmaak en bekendmaking van de kieslijsten. De jaarlijkse verkiezing van leden van de Studentenraad verloopt gelijktijdig. Het is immers de Studentenraad die jaarlijks vertegenwoordigers aanduidt in de Raad van Bestuur en in faculteits- en vakgroep raden.

ELEKTRONISCH

De procedure verloopt voor beide groepen quasi volledig elektronisch. Op de intranet-site 'Verkiezingen personeel' worden alle documenten en kieslijsten gepubliceerd, worden de kandidaatsstellingsformulieren beschikbaar gesteld en kan er nadien ook gestemd worden. De site zal toegankelijk zijn vanaf 18 april. Voor de studenten wordt op een gelijkaardige wijze gebruikgemaakt van de site 'Mijn studentendossier'.

INTEGRATIE

Het is belangrijk dat alle personeelsgeledingen (deeltijds ZAP, AAP, BAP, bursalen) in de bedoelde organen vertegenwoordigd zijn. Het is daarom vereist dat er zich voldoende personen uit de betrokken geledingen kandidaat stellen.

Dit jaar doet er zich een bijzondere situatie voor. Als gevolg van de integratie van de academische opleidingen van de hogescholen op 1 oktober 2013, worden er twee nieuwe faculteiten opgericht (Industriële ingenieurswetenschappen en Architectuur en kunst), waarvoor nu ook verkiezingen zullen worden gehouden. In de faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen komt er een vakgroep(raad) bij (revalidatiewetenschappen en kinesitherapie), waardoor ook de samenstellingsregels van de faculteitsraad GLW aangepast worden.

VERKIEZINGSPROCEDURE

De verkiezingsprocedure verloopt onder toezicht van een verkiezingscommissie, bestaande uit een door loting aangeduide vertegenwoordiger per personeelsgeleding, aangevuld met een door de Studentenraad per faculteit aangeduide student.

Kandidaatstelling zal mogelijk zijn van 23 tot 28 april. De elektronische stemming, waarvoor je nog een herinnering zal krijgen in je mailbox, gaat door van 30 april tot 12 mei. Aangezien de verkiezing betrekking heeft op faculteiten en vakgroepen, zullen personeelsleden die niet tot een faculteit behoren ook niet kunnen stemmen. Belangrijk: de geheimhouding van de elektronische verkiezing wordt volledig gewaarborgd door CID. Er wordt geen enkele elektronische link gelegd tussen de persoon en zijn uitgebrachte stem. De verkiezingresultaten zullen in de week na de stemming bekendgemaakt worden.

Mark Smeyers

DE INTEGRATIE: IN ÉÉN KLAP MEER DAN 200 NIEUWE PERSONEELSLEDEN

"NIEUWE COLLEGA'S MOETEN ZICH SNEL THUIS VOELEN AAN UHASSELT"

Met de integratie van de academische hogeschoolopleidingen krijgt de UHasselt er niet alleen nieuwe opleidingen, faculteiten en studenten bij. Ook het personeelsbestand stijgt fors. Welke nieuwe collega's komen jouw team binnenkort mee versterken? Hoe werd bepaald wie er vanuit de hogescholen mee naar de UHasselt komt? En werken zij onder hetzelfde statuut als jij? *Nu weet je het!* legde deze – en meer – vragen voor aan An De Backer (directeur Rectoraat) en Yves Soen (directeur Personeel en Organisatie).

'INTEGRERENDE' COLLEGA'S

De personeelsleden die door een onderwijs- of onderzoeksopdracht verbonden zijn aan de integrerende opleidingen komen vanaf oktober mee naar de UHasselt. "Dat is logisch", zegt An De Backer. "Zij hebben de opleidingen uitgebouwd tot wat ze vandaag zijn. Hun job loopt straks gewoon door aan de universiteit. Met de voorbereiding van dat proces zijn we al enkele jaren geleden begonnen vanuit de associatie. Sinds januari 2012 hebben we hen al als

'gastmedewerker' in ons personeelssysteem opgenomen."

Onder welk statuut werken deze personeelsleden aan de UHasselt?

An De Backer: De personeelsleden komen over met hun hogeschoolstatuut. Sommige statuten – zoals dat van lector – kennen we niet, andere – zoals assistent, doctor-assistent of praktijkassistent – kennen we wel maar aan de universiteit hebben we hierover andere regels en weddeschalen

dan aan de hogescholen. Dit geldt ook voor de groep docenten en hoofddocenten. Op basis van hun academisch dossier werden deze personeelsleden ingedeeld in drie categorieën: (1) onderwijzend personeel met een lesopdracht of ondersteunende taken; (2) onderzoekers; en (3) docenten die op dit moment al voldoen aan de universitaire standaarden. Personeelsleden uit de eerste twee categorieën behouden hun hogeschoolstatuut. Zij werken straks aan de UHasselt, maar hun loon of verlofregelingen

lingen blijven ongewijzigd. Docenten uit de derde categorie beschikken op dit moment al over een doctoraat of genereren al uitstekende onderzoeks- of ontwerpoutput en kunnen op basis daarvan volgend academiejaar een ZAP-statuut krijgen.

Yves Soen: Hierbij werd gezocht naar een evenwicht. De lat mag globaal genomen niet anders liggen dan voor de andere ZAP-leden van de UHasselt, maar terzelfdertijd moeten we rekening houden met de eigenheid van de opleidingen. Architectuur zit nu

eenmaal onderzoeksmatig anders in mekaar dan bijvoorbeeld biologie. Het academische dossier van de personeelsleden uit de derde categorie beantwoordt op dit moment al aan universitaire standaarden. Ze zouden sowieso voor een vacature aan de UHasselt in aanmerking komen. Deze docenten krijgen zelf de keuze: ze kunnen hun hogeschoolstatuut behouden of toetreden tot het ZAP-kader van de UHasselt. Beide opties hebben voor- en nadelen. Welke keuze ze maken, bepalen ze uiteindelijk

zelf. Als ze voor het ZAP-statuut kiezen, gelden voor hen dezelfde voorwaarden als voor onze andere ZAP-leden.

Hoe worden die standaarden bepaald in de nieuwe opleidingen?

An De Backer: We gebruiken maximaal dezelfde standaarden als voor onze eigen medewerkers, maar soms moeten we een aantal aspecten anders laten doorwegen. Voor de industrieel ingenieurs kan er bijvoorbeeld meer gewicht gehecht worden aan contractonderzoek en valorisatie. Architectuur is voor ons een totaal nieuw terrein. Daar gaat het vaak niet om de klassieke publicaties zoals wij die aan de UHasselt kennen, maar om ontwerpen met een reflectiecomponent. Daarom vragen we een extern panel van experts uit dit vakgebied om bijkomend advies.

Kunnen de personeelsleden uit de andere categorieën later nog toetreden tot het ZAP-kader?

Yves Soen: Er zijn een aantal dossiers met heel wat potentieel. Op dit moment komen sommige personeelsleden nog niet in aanmerking voor het ZAP-statuut, maar met de juiste ondersteuning kunnen zij de hiaten in hun dossier in de toekomst misschien wel opvullen. Deze docenten willen we een ZAP-traject aanbieden met coaching en faciliteiten om hun onderzoeksopdracht nog verder uit te bouwen. Samen met de vice-rector Onderzoek bekijken we alle opties. We hebben ons hierbij gebaseerd op het *tenure track systeem*.

Hoe kan je ervoor zorgen dat personeelsleden met een behoudsstatuut zich toch thuis voelen aan de UHasselt?

Yves Soen: Op dit moment betrekken we deze opleidingen al in de Onderwijsraad, de Onderzoeksraad en het College van Decanen. Alle personeelsleden hebben ook al een UHasselt-mailadres en ontvangen onze magazines. Op die manier leren ze de universiteit van binnenuit kennen. Daarnaast zijn we op dit moment volop onze academische structuur aan het aanpassen zodat deze nieuwe personeelsleden straks vlot kunnen participeren in de structuur van faculteiten en vakgroepen.

Wat met nieuwe aanwervingen?

Yves Soen: Het integratiekader is uitdovend. Na februari 2013 kan niemand meer in dit behoudsstatuut instappen. Voor nieuwe aanwervingen gelden dezelfde procedures als voor alle andere opleidingen van de UHasselt.

GROEI IN GOEDE BANEN LEIDEN

“Door de nieuwe opleidingen stijgen de studentenaantallen in één keer met 40%. Het totale personeelsaantal groeit met 20%. Dat is niet niets”, zegt An De Backer. “Om die groei in goede banen te leiden, heb je heel wat extra personeelsleden in administratieve en technische functies nodig. Alle ondersteunende diensten – de studentenadministratie, de financiële dienst, de personeelsdienst, ICT... – zullen immers ook een directe impact van deze groeioperatie ervaren.”

“Tegelijkertijd moeten deze diensten op de hogescholen afslanken”, vult Yves Soen aan. “Want zij verliezen niet alleen heel wat studenten en docenten, maar ook de overeenstemmende financiering. In dezelfde periode waarin de nieuwe opleidingen integreren, vindt er in onze associatie bovendien een grote fusieoperatie plaats: XIOS Hogeschool Limburg en de Provinciale Hogeschool Limburg vormen volgend academiejaar immers de Hogeschool PXL. Dat maakte onze denkoefening nog een stuk complexer, want dat betekent dat er in de organisatie van die hogeschool ook heel wat verandert. Enkele functies worden overbodig, maar ook nieuwe functies moeten worden ingericht.”

Hoe moeilijk is het om in zo'n dossier tot een akkoord te komen?

Yves Soen: Het gaat om een delicate oefening waarbij het belangrijk is om de fusiehogeschool een goede start te geven, van de integratie in de UHasselt een succes te maken en ervoor te zorgen dat de personeelsleden een goede werkplek vinden.

An De Backer: Het gaat bovendien om mensen. De hogescholen willen een aantal personeelsleden op sleutelfuncties zelf behouden om hun goede werking te garanderen. Wij willen medewerkers die een be-

langrijke bijdrage leveren aan onze diensten. En dan is er nog het personeelslid zelf: dat is voor ons de belangrijkste factor. Want die moet de overstap ook willen maken en zich goed voelen bij de wending in de carrière.

Hoe werd er bepaald welke personeelsleden naar de UHasselt kwamen?

Yves Soen: In de eerste plaats hebben alle partijen hun huiswerk grondig gemaakt. De fusiehogeschool heeft op basis van haar nieuwe organigram alle profielen die zij nodig heeft, in kaart gebracht. In de UHasselt hebben wij op onze beurt geïnventariseerd welke diensten wij moeten uitbreiden om onze groei op te vangen. Welke extra vacatures hebben wij nodig? En welke jobs komen er daarenboven nog vrij door o.a. pensioneringen in 2013 of waren ingepland in de begroting omwille van de groei?

En dan hebben jullie deze lijsten naast elkaar gelegd?

An De Backer: Neen, nog niet meteen. In november zijn we met onze lijst naar de hogescholen getrokken om het personeel daar tijdens sessies te informeren over hun opties aan de UHasselt. In eerste instantie hebben we dus de keuze gelaten aan de individuele medewerker. We vonden het belangrijk dat de personeelsleden die straks naar de universiteit komen, zelf enthousiast zijn over de overstap die ze maken.

Yves Soen: Heel wat potentiële medewerkers meldden zich spontaan aan. Maar deze personeelsleden konden de overstap enkel maken als alle drie partijen – de hogescholen, de universiteit en het personeelslid zelf akkoord gingen. Op deze manier konden we de eerste 26 personeelsleden selecteren.

Hoe verloopt die tweede fase?

Yves Soen: Op dit moment screenen we nog verder de profielen van potentiële

medewerkers uit de hogeschool. Als we denken dat er een goede match is, dan nodigen we deze personeelsleden uit voor een gesprek en gaan we verder na hoe we hen het best in onze organisatie kunnen inpassen. Deze mensen kunnen vanuit hun ervaring een belangrijke meerwaarde betekenen voor onze universiteit. Zij weten hoe de dagelijkse werking van de ondersteunende diensten in die nieuwe opleidingen verloopt en kunnen die expertise in de UHasselt binnenbrengen.

Hoe kijken deze nieuwe personeelsleden zelf aan tegen hun nieuwe werkomgeving?

Yves Soen: Voor hen is het natuurlijk een hele verandering, maar globaal genomen is men positief. De UHasselt krijgt er heel wat goede, gemotiveerde extra werkrachten bij. En daar zijn we alleen maar heel blij om.

Welk statuut krijgen de nieuwe collega's?

An De Backer: In eerste instantie behouden ze hun huidige statuut. Voor hen betekent deze overstap sowieso al een grote verandering en we willen hen de kans geven om hun plaats te vinden in onze organisatie. Vanaf 2014 bekijken we de statuten opnieuw, want we willen zo veel mogelijk mensen motiveren om de overstap te maken naar het universitaire statuut. We vinden het belangrijk dat collega's die straks naast elkaar hetzelfde werk uitvoeren ook dezelfde verloning krijgen en hetzelfde verlofstelsel.

Yves Soen: Tot nu toe hebben we al heel wat energie in *resources* geïnvesteerd. En dat was nodig, maar nu wordt het tijd om ons te concentreren op het aspect *human*. We willen onze nieuwe collega's echt welkom heten in onze organisatie en ervoor zorgen dat ze zich snel thuis voelen aan de UHasselt. Ook voor de eigen personeelsleden is het een grote verandering. Zij krijgen heel wat nieuwe collega's in de dienst die moeten opgeleid en wegwijs gemaakt worden in onze manier van werken. Bovendien zijn deze collega's een andere organisatiecultuur gewoon. Dit zal langs beide kanten wat aanpassingen vergen. Maar het biedt ook de gelegenheid om van elkaar te leren. We zullen dit integratietraject vanuit de personeelsdienst faciliteren met een onthaalprogramma, opleidingen en informatiesessies. Het lustrumfeest dat we in mei gaan vieren, is ook al een mooie eerste stap om met elkaar kennis te maken in een informeel kader. Maar de echte integratie gebeurt op de werkvloer en is het werk van iedereen.

IEDEREEN EEN MENTOR

Benoît Depaire (faculteit BEW) nam gedurende een jaar met zes andere postdoc-collega's deel aan het UHasselt-mentorprogramma voor jonge wetenschappers. Hieronder zijn relaas van twaalf maanden 'zoeken', 'nadenken' en 'ontdekken'.

'Iedereen een mentor.' Het zou de slogan kunnen zijn van de HR-manager die een gladde Amerikaanse *motivational speaker* introduceert. En als je net zoals ik argwanend wordt bij zulke slogans, dan moet je zeker even meelesen.

Mijn naam is Benoît Depaire, docent Beleidsinformatica aan de Universiteit Hasselt. Op 28 september 2009 resulteerde zes jaar werken, in een proclamatie van minder dan één minuut die mij tot doctor in de TEW maakte. En als de input-output verhouding reeds confronterend is, dan was het plotse besef dat ik nooit verder had gekeken dan dat ene moment, verpletterend.

Welke richting wilde ik verder: in de academische wereld blijven of naar het bedrijfsleven gaan? Wat waren überhaupt mijn mogelijkheden? En hoe kon ik mijn kansen maximaliseren? Drie vragen waarmee veel kersverse doctors worstelen. En hoewel er waarschijnlijk mensen zijn die deze vragen reeds voor jou beantwoord hebben, is het cruciaal dat je zelf op zoek gaat naar je eigen antwoorden. Je bent het immers verplicht aan je pas verworven academische status.

Maar dit is een zeer moeilijke oefening om alleen te maken. Daarom heb ik het geluk gehad te kunnen deelnemen aan het mentorprogramma van de UHasselt. Na enkele verkennende sessies kreeg ik een mentor toegewezen die mij gedurende één volledig jaar zou begeleiden. Maar wat mag je nu verwachten van zo'n mentor?

In mijn geval hielp hij mij om een aantal gebeurtenissen om mij heen beter te duiden en slaagde hij er wonderwel in om zijn jarenlange academische ervaring ter beschikking te stellen – ondanks de inhoudelijke afstand van onze onderzoeksdomeinen. Zo heb ik bijvoorbeeld een aantal organisatorische tips meegekregen die mij toelaten efficiënter te werk te gaan. Maar ook aarzelde hij niet om mij zachtjes uit mijn comfortzone te duwen en zette hij mij aan tot initiatieven die mijn carrière zeker ten goede zijn gekomen. Beste mentor, voor het geval je dit leest en het je nog niet duidelijk was: mijn dankbaarheid voor dit alles is enorm en voor altijd.

En zelfs al hadden we maar de helft van het bovenstaande gerealiseerd, dan vormt alleen al het expliciet maken van je persoonlijke doelen en deze kunnen aftoetsen bij een ervaren begeleider, voldoende beweegreden om het opnieuw te doen.

Ooit vergeleek iemand mijn doctoraat met een marathon. In tegenstelling tot een sprintnummer vereist het een constante en langdurige inzet, argumenteerde hij. Maar nu weet ik beter. Een goede academische carrière is geen atletieknummer, maar eerder een basketbalwedstrijd. Samenwerking is cruciaal en het vereist een brede waaier van competenties. En net zoals een basketbalploeg heb je nood aan een coach die een time-out inlast om tot rust te komen en de strategie bijstuurt in functie van je doelen. En net zoals een coach, haalt je mentor je uit de postdoctorale competitie en word je verplicht om na te denken waar je staat en waar je naartoe wil.

'Iedereen een mentor' is misschien overdreven, maar waarom geen mentor voor jou?

MEER WETEN?

Meer weten over het UHasselt-mentorprogramma? Neem dan contact op met prof. dr. Paul Janssen (voorzitter stuurgroep mentorprogramma), Yves Soen (HR-manager) of Bie Nielandt (coördinator mentorprogramma).

Eerste inkomende ERASMUS-studente Rechten blikt tevreden terug

“UHASSELT IS DE MOEITE WAARD”

Eind januari zat het ERASMUS-avontuur van Anna Lena Jessen uit Passau erop. Samen met twee Parijse collega's maakte de Duitse studente deel uit van de eerste ERASMUS-lichting van de faculteit Rechten. Net voor haar vertrek naar haar *heimat* had ze nog even tijd voor een terugblik.

“Ik koos heel bewust voor de Universiteit Hasselt”, zegt Anna Lena Jessen. “Ik verwachtte al dat ik in een kleinere faculteit, die nog volop in ontwikkeling is, beter zou worden opgevangen. En ik had gelijk! De medewerkers van zowel het studentensecretariaat als de verantwoordelijken internationalisering waren altijd bereikbaar en bereid om te helpen. Dat gaf me een goed gevoel: ik wist dat er iemand was die mijn ERASMUS-ervaring écht de moeite waard vond.”

Het ERASMUS-vakkenpakket dat de faculteit Rechten aan inkomende ERASMUS-studenten aanbiedt, is samengesteld uit Engelstalige opleidingsonderdelen gespreid over de drie bachelor- en twee masterjaren, waaronder *International Law*, *Foundations of the European Union* en *Law of the Internal Market*. “Het vak *Law and State* vond ik persoonlijk méér dan de moeite waard”, vertelt de enthousiaste studente. “Als ERASMUS-studenten konden we actief deelnemen in de discussies en over ons thuisland vertellen. Anderzijds leerden we op relatief korte termijn veel over de Belgische staatsstructuur en de verschillende wetsystemen.”

Als vrije student volgde Anna Lena ook *Personen- en samenlevingsrecht*, een (Nederlandstalig) vak in het derde bachelorjaar. “Een boeiend en interactief opleidingsonderdeel dat er ook voor zorgde dat mijn Nederlands er met reuzensprongen op vooruitging. De kennis van het Nederlands vormt voor mij zeker een meerwaarde. Ik hoop er in de toekomst nog wat mee te kunnen doen.”

“ Deelnemen aan discussies was ik gewoon. Maar discussies leiden... Dat is een ander paar mouwen.”

GOEDE VISITATIE VOOR BACHELOR- OPLEIDING RECHTEN

De bacheloropleiding rechten kreeg recent een positieve evaluatie van de VLUHR (Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad).

In het visitatierapport scoorde de opleiding – die de UHasselt samen met de Universiteit Maastricht en de KU Leuven organiseert – goed op het vlak van doelstellingen, programma, personeel, voorzieningen, interne kwaliteitszorg en resultaten. Decaan Anne Mie Draye: “Eigenlijk hadden we niet durven hopen op zo’n schitterend visitatierapport. De visitatiecommissie noemde onze opleiding voor sommige aspecten internationaal een voorbeeld, een mooiere erkenning hadden we niet kunnen krijgen. Heel wat mensen hebben voluit hun schouders onder dit project gezet. Zo’n mooi resultaat geeft ongetwijfeld de motivatie om op deze weg verder te gaan. Ondertussen blijkt ook dat door onze rechtenopleiding de participatie van Limburgse studenten opgetrokken is tot het Vlaamse cijfer. Onze stelling dat het plaatselijk aanbod werkt, werd dus andermaal bewezen.”

Het onderwijssysteem van de faculteit, het opdracht- en probleemgestuurd onderwijs, was wel volledig nieuw voor de Duitse ERASMUS-studente. “Deelnemen aan discussies was ik al gewoon, maar hier werd ik soms gevraagd om de discussie te leiden en dat is toch nog wel een ander paar mouwen. In het begin dacht ik overigens ook *We hebben slechts vier uur les per week, dat is toch zeer weinig*. Maar ik had me dus misrekend, want voor elke twee uur les, moet je wel zo’n zes uur voorbereiding tellen! En ja, dat vergt de nodige discipline.”

Het kleine groepje ERASMUS-studenten dat tijdens dit opstartjaar te gast was aan de faculteit Rechten, zag Anna Lena eerder als een pluspunt: “Doordat we met zo weinig waren, moesten we wel contact zoeken met de Belgische studenten. Het verhaaltje van ‘geïsoleerde ERASMUS’ers’ is op mij dus zeker niet van toepassing.”

Met de andere buitenlandse studenten had Anna Lena contact op kot en tijdens de uitstappen naar Brussel, Brugge of Maastricht die de dienst Internationalisering jaarlijks organiseert. Die ontmoetingen waren volgens haar eveneens erg waardevol. Anna Lena heeft ons land ook op eigen initiatief doorkruist: “Alles is hier makkelijk bereikbaar met het openbaar vervoer. Je naar een andere stad, regio of zelfs naar een ander land verplaatsen, is echt maar een kwestie van enkele uren.”

Voor de toekomstige ERASMUS-studenten heeft Anna Lena Jessen een duidelijke boodschap: “Hasselt en haar universiteit is zéker de moeite waard en ERASMUS is een schitterende ervaring!”

ERASMUS- INFOMARKT LOKT VEEL VOLK

‘Buitenlandse plannen’ moet je vooral niet te lang op de plank laten liggen. Daarom organiseerde de dienst Internationalisering op 28 februari een infoavond voor studenten (én ouders) over studeren en stage lopen in het buitenland tijdens het academiejaar 2013-2014.

De avond werd afgetrapt met een panelgesprek waarin UHasselt-studenten kwamen vertellen over hun ervaringen in het buitenland. Daarna konden studenten van de UHasselt én de integrerende opleidingen samen met de ouders een kijkje nemen op de infomarkt, waar elke gastuniversiteit een stand had. ERASMUS-studenten stonden klaar om alle vragen te beantwoorden. “De infoavond was een groot succes en dat weerspiegelt zich ook in een recordaantal aanvragen. Studenten kunnen zich overigens nog steeds kandidaat stellen voor bepaalde buitenlandprogramma’s”, aldus de dienst Internationalisering.

www.uhasselt.be/internationalisering

Dank je wel aan alle studenten en helpers die ervoor gezorgd hebben dat de infomarkt een succes was!

“KERKEN NIEUWE INVULLING GEVEN OP MAAT VAN DORP EN WIJK”

Kerkgebouwen kunnen ook in de 21ste eeuw nog een belangrijke culturele en maatschappelijke rol spelen, indien zij liturgie (of zingeving) combineren met andere gebruiksmogelijkheden op maat van het dorp of de wijk. Dat is de conclusie van het doctoraatsonderzoek dat architect Roel De Ridder voerde voor de UHasselt en PHL. In het proefschrift behandelt De Ridder enkele concrete gevallen, maar schuift hij ook nieuwe invullingen voor kerkgebouwen naar voren.

In zijn proefschrift (*Kerkgebouw genereert publiek: een actuele strategie voor de architectuur-theoretische herdefiniëring en de toegepaste herwaardering van de Vlaamse parochiekerk*) presenteert de UHasselt-onderzoeker een geheel nieuwe denkwijze voor het geven van een nieuwe invulling aan kerkgebouwen. “Het door mij ontwikkelde protocol is dynamisch – je kunt het steeds aanpassen – en berust op participatie. Lokale vrijwilligers, architecten en betrokken ambtenaren kunnen dankzij het protocol een oplossing uitdokteren die aansluit op de lokale behoeften”, aldus De Ridder.

Inwonende conciërge

Roel De Ridder wijst erop dat er in Vlaanderen al heel veel gebeurt op vlak van nevenbestemmingen en andere mogelijkheden. Maar echt zinvol volgens De Ridder zijn oplossingen waarbij ‘zorg voor het kerkgebouw’ ontstaat. “Bijvoorbeeld via een inwonende conciërge of een woongemeenschap – in een deel van de kerk – die zich bezighoudt met de organisatie van alles wat er in de kerk gebeurt. En dus met de relevantie van het gebouw voor de omwonenden.” Kerken worden dan bewoonde dorpshuizen waar nog vieringen kunnen doorgaan. “Er zijn heel wat voorbeelden van herbestede kerken of kerken met nevengebruiken: denk maar aan de museumkerk in Rekem (Lanaken) of de fietskluis in de Sint-Quintinuskerk in Hees (Bilzen). Maar ‘bezielde’ kerkgebouwen zoals ik in mijn proefschrift aanhaal, daar heb je nog geen voorbeelden van.”

ONDERZOEKERS VERBROEDEREN TIJDENS ONTBIJT

Het is inmiddels traditie: onderzoekers in gebouwen A en C die de werkdag inzetten met een ontbijt, weg van de labo's en de auditoria. Bert Op 't Eijnde (opleidingshoofd REVAL) ruilde op 6 februari zijn das in voor een koksmuts en stond samen met Marleen Misotten en Anne Bogaers achter het fornuis. Na een lekker bordje spek en eieren met vers brood tijdens een gezellige babbel, trokken alle onderzoekers tegen 9.30 uur naar hun werkplek om goedgezumt en met volle buik aan hun dag te beginnen.

POSTERPRIJS VOOR UNIVERSITAIRE BIOBANK LIMBURG

Het onderzoek van de Universitaire Biobank Limburg (UBiLim) werd op de jaarlijkse meeting van de *European, Middle Eastern & African Society for Biopreservation & Biobanking* in Granada bekroond met de posterprijs in de categorie 'Biospecimen Research'.

Het onderzoek, voorgesteld door dr. Loes Linsen (biobankmanager en wetenschappelijk medewerker van UBiLim en het Jessa Ziekenhuis), ging het effect van de invriesvorm van witte bloedcellen na. Daaruit bleek dat de invriesvorm een drastische impact heeft op de resultaten van de analyses uitgevoerd op deze cellen. Ze kan zelfs leiden tot foutieve bevindingen door de introductie van onderzoek gerelateerde afwijkingen in de stalen. Het werk kreeg op het internationale congres in Granada niet alleen een posterprijs, maar werd ook geselecteerd voor een mondelinge presentatie.

OVERKOEPELENDE BIOBANK

De Universitaire Biobank Limburg (UBiLim) is een samenwerking tussen de UHasselt, het ZOL en het Jessa Ziekenhuis. De overkoepelende biobank werd in 2009 opgericht om het onderzoek binnen het Limburg Clinical Research Program (LCRP) te ondersteunen. De kernactiviteit situeert zich in het Jessa Ziekenhuis en wordt geleid door prof. dr. Jean-Luc Rummens. De depots van ZOL en UHasselt worden beheerd door respectievelijk prof. dr. Joris Penders en prof. dr. Veerle Somers. Een biobank bewaart lichaamsmateriaal van patiënten (bloed, urine...) en gezonde controles, samen met demografische en klinische gegevens over de donor.

YOUNG INVESTIGATOR AWARD VOOR DR. FREDERIK VERBRUGGE

De Belgian Society of Cardiology heeft haar 'Young Investigator Award' uitgereikt aan Dr. Frederik Verbrugge (doctorandus verbonden aan de UHasselt en het ZOL). De prestigieuze prijs – waaraan 6.500 euro vasthangt – bekroont het meest beloftevolle onderzoeksproject van een jonge Belgische onderzoeker.

"In het project bestudeerde ik patiënten die behandeld werden met CRT, een behandeling met een speciale pacemaker voor patiënten die lijden aan hartfalen", vertelt Dr. Verbrugge. "Er werd al eerder aangetoond dat CRT de overlevingskansen en de levenskwaliteit van geselecteerde patiënten sterk kan verbeteren, maar het blijft moeilijk om te voorspellen wie op deze behandeling zal reageren en wie niet. Daarom heb ik, onder begeleiding van mijn promotor professor Wilfried Mullens (UHasselt/ZOL), een echocardiografische parameter onderzocht en die bleek goed overeen te stemmen met de respons op de CRT-behandeling."

Het onderzoek kadert binnen het *Limburg Clinical Research Program (LCRP)*.

MIEZERIK BLAAST 40 KAARSJES UIT

Miezerik, de vereniging van de UHasselt-geneeskundestudenten, bestaat 40 jaar en is daarmee net zo oud als de universiteit zelf. Tijdens haar lustrumweek (van 24 februari tot 1 maart) zette Miezerik niet alleen heel wat feestjes op poten, maar ook de inzamelactie Bloedserieus en een sportevent ten voordele van Kom Op Tegen Kanker. Student zijn, feesten én je inzetten voor anderen gaan dus hand in hand.

EEN BEETJE GESCHIEDENIS...

Miezerik zag in 1973 het levenslicht en was daarmee de allereerste studentenvereniging van de eveneens piepjonge Universiteit Hasselt (toen nog LUC). De eerste praeses was Dirk Remans. Miezerik startte als een overkoepelende vereniging voor de LUC-studenten, maar in de loop der jaren ontstonden ook nieuwe verenigingen zoals Dip's, Filii Lamberti, Biomedica... Voor de quizfanaten onder jullie: de naam Miezerik komt overigens van het moeras waarop gebouw D van campus Diepenbeek gevestigd is, de Miezerikvijvers.

CALORIEËN VERBRANDEN EN GELD INZAMELEN

Op 26 en 27 februari sportten studenten en personeelsleden ten voordele van Kom Op Tegen Kanker. Ze lieten zich daarbij sponsoren per verbrande calorie. De agora werd omgetoverd tot een sporthal waar studenten, personeelsleden en professoren voor het goede doel roeiden, fitnesten en fietsten. De deelnemers organiseerden zich in teams van 4 personen en sportten samen ongeveer rond 2.000 euro bij elkaar. Het team 'Piet's Angels' (Laura Mercier, Hilde Habex, Jessica Boes en Rani Berben) werd de 'personeelswinnaar' en zamelde meer dan 300 euro in.

BLOEDSERIEUS LOKT BIJNA 400 DONOREN

De agora op campus Diepenbeek vormde op 1 maart – voor een tweede keer dit academiejaar – het toneel voor een bloedinzameling. De actie lokte maar liefst 395 donoren. In november 2012 gaven iets meer dan 380 studenten en personeelsleden bloed. “De cijfers gaan in stijgende lijn, dus wij zijn zeer *content*”, zegt studente Elisabeth Decarne, die de actie coördineerde. De bloedinzamelacties aan de UHasselt worden georganiseerd onder de koepel van Bloedserieus. De organisatie werd iets meer dan een jaar geleden opgericht door studenten in samenwerking met het Rode Kruis. Naast een welgemeende ‘dank u’ kregen de bloedgevers overigens ook een *goodiebag* mee, met onder meer tijdschriften, pantoffels, snoepjes, oordopjes én een ticket voor Bobbejaanland. De volgende Bloedserieus-actie staat gepland voor november.

'STREETWIZE' MET ARNOLD RASKIN

Sociaal ondernemer Arnold Raskin – vooral bekend geworden door de mobiele schooltjes voor straatkinderen in ontwikkelingslanden – blies tijdens een interactieve lezing aan de UHasselt het publiek van zijn sokken.

Arnold Raskin richtte in 1997 'Streetwize' op. Met de opbrengsten van dat bedrijf tracht hij het 'Mobile School'-project zelfbedruipend te maken. Intussen zijn meer dan 33 mobiele schooltjes in meer dan 20 (ontwikkelings)landen opgericht. Streetwize is vooral actief in bedrijfsopleidingen, maar hanteert een geheel eigen visie op managementopleiding. Zo kunnen managers volgens de ambitieuze, gedreven Limburger leren van de straatcultuur en de wijze waarop straatkinderen overleven. Tijdens zijn lezing benadrukte Arnold Raskin onder meer hoe belangrijk het is om je hart te volgen, te luisteren naar je passies en talenten, volhardend te zijn en consequent te focussen op kansen.

Dit voorjaar kan je Arnold Raskin ook bekijken in het programma 'Los Easy Riders' op Vier.

LUSTRUMKALENDER

Maandag 22 april	Lezing Jeremy Rifkin <i>Campus Hasselt</i>
Medio april / medio mei	Praesesverkiezingen
Dinsdag 21 mei	Lieven Scheire: De formule van Drake! <i>Campus Diepenbeek</i>
Zaterdag 25 mei	Personeelshappening <i>Domein Bokrijk</i>
Maandag 27 mei	Symposium 'Shaping the Future' <i>Campus Diepenbeek</i>
Dinsdag 28 mei	Dies Natalis 'Shaping the future' <i>Campus Hasselt</i>
	Universiteitsconcert: Lady Linn & Big Band <i>Cultuurcentrum Hasselt</i>
Donderdag 30 mei	Boterhammenconcert (Absynthe Minded) Faculty Fight Massacantus <i>Campus Diepenbeek</i>
Zaterdag 1 juni	Kinderuniversiteit: Wetenschap is Cool! <i>Campus Diepenbeek</i>
Zondag 8 september	Open Monumentendag <i>Campus Hasselt</i>
Vrijdag 27 september	Academische Openingszitting en uitreiking lustrumdoctoraat aan Martin Cooper <i>Cultuurcentrum Hasselt</i>
Zaterdag 26 en zondag 27 oktober	Sopra la Musica <i>Campus Hasselt</i>
Donderdag 14 en vrijdag 15 november	Congres GENSTAT en uitreiking eredoctoraat aan Anastasios Tsiatis

Politie

Politie

E. BLASSEN
PZ HAARLEM

Campusagent Elfi Nijssen

“MENSEN MOTIVEREN OM IETS VAN HUN LEVEN TE MAKEN”

Altijd goedgezind, bruisend van energie en steevast in blauw uniform. Wie heeft haar nog niet voorbij zien zoeven, onze campusagent Elfi Nijssen? “Zeg maar Fie”, zegt ze zelf. *Nu weet je het!* hield in de Oude Gevangenis – haar oude werkstek! – een gezellig onderonsje met Fie.

Elfi, wat deed je voor je carrière als campusagent?

Eerst heb ik negen jaar interventiedienst gedaan en daarna elf jaar wijkdienst. In de Kempische hoek werkte ik met de daklozen. Ik wou hen aanmoedigen om iets aan hun situatie te doen, maar dat lukte niet altijd even goed. Voor mij was dat heel moeilijk, want ik bruis. Met alle respect voor de daklozen, maar ik had meer die power nodig van *We gaan ervoor, we gaan iets van ons leven maken, we gaan kijken naar de toekomst, plannen en dromen*. Ik wil mensen motiveren om iets van hun leven te maken. En dat alles wordt door de studenten helemaal ingevuld.

Toen ik hoorde dat de plek van Jean vrijkwam, heb ik meteen gesolliciteerd. De selectieprocedure was heel zwaar, met veel examens en stress. Tot op het laatste moment vreesde ik dat ik de job niet zou hebben en ik wilde ze héél graag. Toen ze me zeiden dat ik de job had, geloofde ik het eerst niet. Het moest langzaam tot me doordringen, maar toen ik besepte dat ik effectief campusagent zou worden, kon m'n geluk niet op!

Dat geloven we graag! Nu verdeel je je tijd tussen de verschillende instellingen?

Dat klopt. Ik ben campusagent voor alle hogescholen en de universiteit in Hasselt en Diepenbeek. Ik verdeel mijn tijd naar vraag en aanbod. Het fenomeen ‘campusagent’ is aan de UHasselt veel meer ingeburgerd, omdat jullie er al langer mee vertrouwd zijn. Het valt me op dat je door recepties mensen makkelijker en beter leert kennen. Ze zien me dan zonder uniform en dat neemt het ‘boeman’-gehalte weg. (*Lacht*) Dan beseffen ze: *Oh ja, dat is eigenlijk gewoon Elfi*. En dat maakt het contact veel fijner.

Heb je tips gehad van je voorganger Jean?

Zeker: hij heeft mij heel goed op weg geholpen. Maar ik probeer zo veel mogelijk zelf te ondervinden en te leren, zo onthoud je het ook

het best. Een grappige anekdote: op mijn eerste werkdag stond iemand fout geparkeerd en die persoon zat in een lokaal dat met ‘C’ begon. Ik kende de campus nog niet, maar ik nam mijn plan en dacht: *Dat is in de buurt van de KHLim*. Dus wandelde ik de parking helemaal af, want daar was blok C. Ik ging binnen, maar ik kon dat lokaal nergens vinden. Ik keerde helemaal terug naar het onthaal in gebouw D en daarop zei die lieve receptioniste dat blok D ook nog eens ingedeeld was in gang A, B, C... Daar had ik dus geen idee van! Het was in ieder geval een goede wandeling, ik was een uur onderweg geweest! (*Lacht*) Maar zo leer je het wel, ik heb het sindsdien nooit meer verkeerd gedaan.

Hoe verloopt het contact met de studenten?

Dat begint echt te groeien. Onlangs was ik aan het eten met studenten en zei hen toen dat ik nog veel moest leren. Daarop antwoordden ze spontaan: *Fie, ge zijt toch al van ons!* Dat voelde zó goed!

Ik leer het studentenleven nu ook op een andere manier kennen. Dat brengt me dicht bij de studenten zodat ze eerder naar me toekomen als er problemen zijn. Ik ging bijvoorbeeld samen met een collega mee op pad tijdens één van de eerste kotentochten van dit academiejaar. Opeens bleef de vicepraeses in het midden van de straat stilstaan en hij schreeuwde: *De praeses heeft iets te zeggen*. Wij bleven heel nieuwsgierig kijken en opeens schreeuwde hij keihard: *Groepsknuffeeee!* Iedereen vloog op elkaar af... Dat vergeet ik nooit meer!

Wat vind je het leukste aan je job?

Zo veel! De afwisseling, de samenwerking met verschillende instellingen, de toekomstgerichtheid en de warmte waarmee iedereen mij ontvangt. Ik kom hier steeds schitterende, stralende, bruisende mensen tegen en dat is zó fijn om mee te werken. Het is een heel

“ Ik ben blij als ik al één iemand heel goed kan helpen”

sociaal beroep, maar natuurlijk is het politie ook heel belangrijk. Ik moet ‘op de juiste knopjes drukken’, de juiste mensen bellen om iets op te lossen of iets in gang te zetten. Zo bouw je banden op met mensen. Ook via Facebook en Twitter help ik mensen: ik beantwoord hun berichten en geef zo sturing. Ik breng ze in contact met de juiste personen of diensten. Ik ben blij als ik al één iemand heel goed kan helpen. Dat wordt toch doorverteld en zo kan ik telkens meer mensen helpen en doorverwijzen. Alles moet natuurlijk heel sereen verlopen. Mijn zaken hou ik stil, maar voor de rest zie je bij mij veel *clownesk theater* (*schaterlacht*).

Klopt het dat je vroeger in de Oude Gevangenis gewerkt hebt?

Inderdaad. Als de cipers staakten, moesten wij hun werk overnemen. Wat je precies moest doen, hing sterk van je functie af. In het panopticum – wat toen trouwens nooit zo genoemd werd – zat de grote chef en hij gaf iedereen z'n taken. De gevangenen uitlaten, soep brengen, aanmanen tot wassen... Ik heb het allemaal gedaan. Het was hier een mannengevangenis. Als ze al eens een vrouw zagen, *slijmden* ze dus heel erg. Ik heb ooit aan tafel gezeten terwijl ik aan het eten was en ze hebben toen werkelijk drie keer onder mijn stoel gedweild (*lacht*).

Het is ongelooflijk hoe alles in de gevangenis veranderd is. Het is nu een heel open gebouw, maar vroeger waren er echt óveral poorten. Om maar een voorbeeld te geven: om naar het toilet te gaan moest je door zeven (7!) poorten. Het is nu echt helemaal anders, ik heb – gelukkig – ook niet meer het gevoel dat ik een gevangenis binnenstap (*lacht*).

ZO SCHRIJFT U HET

Rector en vicerector en, decanen en vicedecanen, professoren, doctoren, bachelors en masters: het zijn titels en functies die we op onze werkplek dagelijks nodig hebben. Toch loopt de spelling ervan maar al te vaak spaak. In het kielzog van de campagne van de dienst Communicatie voor een optimale, correcte en uniforme communicatie aan de UHasselt zet ik hieronder een aantal regels en richtlijnen op een rijtje over de spelling van die academische titels en functies.

In het Nederlands is de situatie eenduidig: titels en functies worden onveranderlijk met een kleine letter geschreven. Zo ging de eerste prestigieuze ERC-beurs aan de UHasselt bijgevolg naar *professor* Nawrot en op het jaarlijkse UHasselt-event *Doctoreren@UHasselt* voor kandidaat-doctorandi worden geïnteresseerde *masters* verwelkomd en geïnformeerd door een van onze *vicerectoren* – *vicerectoren* in één woord, zonder liggend streepje, wel te verstaan. Waarom die titels en functies dan toch zo vaak onterecht een hoofdletter krijgen? U raadt het al: dat gebeurt onder invloed van het Engels, waar academische functies steeds een hoofdletter krijgen – cf. *Rector*, *Full Professor* –, evenals titels, zoals in *Bachelor of Science* en *Doctor of Law*.

En hoe zit het dan met afkortingen van titels? In het Nederlands krijgen afkortingen van academische titels als *prof.*, *dr.*, *mr.*, *ir.* en *ing.*, *drs.* en *dra.* een kleine letter en een punt na de afkorting. Opgelet evenwel voor de uitzondering op de regel, namelijk bij artsen die tevens een doctortitel voeren. Specifiek in België kan ook de aanspreektitel van *dokter* afgekort worden als *dr.* en zo'n arts met doctortitel kan zijn doctortitel – *dr.* – onderscheiden van zijn artsen-titel door die laatste af te korten als *Dr.* – groot dus. In het Engels is de situatie wat genuanceerder. Academische titels worden daar zowat altijd afgekort en weergegeven na de naam, afgescheiden met een komma. In Brits Engels levert dat bijvoorbeeld *PhD* en *MSc* op – zonder afkortingspunt – en in Amerikaans Engels *Ph.D.* en *M.Sc.* – met afkortingspunt. *Professor* is de uitzondering op de regel, want de afkorting hiervan krijgt ook in het Brits Engels een afkortingspunt, nl. *Prof.*

Veel regeltjes en kronkels, vindt u niet? Maar toch nuttig om weten, lijkt me, want een correcte aanspreking of aanschrijving is vaak een eerste stap tot vlotte communicatie. Daarom nog een toemaatje. Kent u het verschil in gebruik in het Engels tussen PhD en Dr? Indien u iemand aanspreekt of aanschrijft, dan doet u dat met *Hello, Dr Kuppens* of *Dear Dr Broux*, maar op een enveloppe of naamkaartje hoort er dan weer *Roel De Ridder, PhD*. En wat te doen in het Engels met de – in het Nederlands althans – traditionele afkorting *prof. dr.*? Kies daar voor één aanspreking, want in het Engels wordt typisch slechts een – de hoogste – academische titel gebruikt, zoals bijvoorbeeld in *Prof. Coninx*.

PERSONEELSWEETJES

HUWELIJKEN

- Sacha Bohler, doctor-navorser, faculteit Wetenschappen, met Anwasha Dutta 02/02/2013
- Elke Hermans, docent mobiliteitswetenschappen, met Jeroen Verhemeldonck 12/02/2013

GEBOORTES

- Coleen Ropafadzo, dochtertje van Chenjerai Mutambanengwe, doctoraatsbursaal, faculteit Wetenschappen 10/01/2013
- Sebastiano en Jacopo, zontjes van Patrizia Zanoni, hoogleraar, faculteit Bedrijfseconomische wetenschappen 23/01/2013
- Nore, dochtertje van Sarah Beurs, praktijkassistent, faculteit Bedrijfseconomische wetenschappen 28/01/2013
- Ansar-UI-Haque, zontje van Ansar-UI-Haque Yasar, docent mobiliteitswetenschappen 07/02/2013
- Zias, zontje van Bianca Cox, doctoraatsbursaal, faculteit Wetenschappen 11/02/2013
- Sena, dochtertje van Serkan Mitis, gespecialiseerd informaticamedewerker 16/02/2013
- Lukas, zontje van Peter Van Gestel, gespecialiseerd informaticamedewerker 21/02/2013
- Doutzen, dochtertje van Sara De Clerck, beleidssecretaris AUHL 03/03/2013

CAMPAGNE TEGEN VOEDSELVERSPILLING

In de restaurants in Diepenbeek en Hasselt wordt vaak extra veel opgescheept door de klanten. Jammer genoeg belandt er dan ook heel wat voedsel in de vuilnisbak... Horeservi Catering wil hier iets aan doen en zal daarom haar afvalbeleid drastisch aanpakken met hulp van personeelsleden en studenten.

Om verspilling tegen te gaan, wil huiscateraar Horeservi de bezoekers aanzetten om kleinere porties op te scheppen. Uiteraard blijf je, net als vroeger, de mogelijkheid hebben om (met hetzelfde bord) extra groenten of aardappelen bij te halen. Regelmatig zal het voedselafval gemeten worden, zowel voor als na de invoering van deze nieuwe maatregel. De resultaten zullen openbaar worden gemaakt via de schermen aan de restaurants. Op deze manier wordt de verspilling (en de vermindering ervan) in kaart gebracht voor iedereen! Elke kilo minder afval gemeten in de testweek zal worden beloond. Zo dragen we allemaal ons steentje bij om anderen te helpen.

280 DEELNEMERS PROEVEN VAN WERELDAVOND

Op 6 maart 2013 verzamelden ongeveer 280 deelnemers op de agora van campus Diepenbeek voor de negende editie van de Wereldavond. Ze proefden er van ruim 50 hapjes uit 16 verschillende landen en namen er deel aan een van de negen internationale workshops (ebru, salsa, djembé...).

Voor de allerkleinsten stond een speelse dansworkshop op het programma. Dit jaar werd er tijdens de Wereldavond een nieuwe wedstrijd in het leven geroepen: Cook & Win. Deelnemers van verschillende landen stelden typische gerechten voor. 170 proevers kozen India uiteindelijk als grote winnaar. Het trotse team ontving een Fairtrade-pakket. Eén van hun heerlijke hapjes wordt binnenkort overigens geserveerd in de campusrestaurants. Nogmaals een grote 'dank je wel' aan alle helpende handen en deelnemers!

Stéphanie Frère (werkgroep Wereldavond)

Ilse Peters (37 jaar)

Stafmedewerker onderwijs | 12 jaar @UHasselt | Gehuwd | 1 dochter (Nore, 8 jaar) en 1 zoon (Senne, 5 jaar) | Houdt van Zumba, joggen, lezen, kindvriendelijke activiteiten ☺

Maria Vanvoorden (59 jaar)

Secretariaatsmedewerker | 41 jaar @UHasselt | Gehuwd | 5 dochters (Marijke, Petra, Joke, Ann, Claudia), 4 kleinzonen en 4 kleindochters | Is graag met de kleinkinderen bezig, houdt van wandelen, reizen...

Kathy Hoffer

Stafmedewerker ERASMUS- en andere uitwisselingsprogramma's | 8 jaar @UHasselt | Gehuwd | 1 dochter (Dorien, 25 jaar) | Houdt van lezen, wandelen, uitstapjes, reizen.

Rachel Moreau (37 jaar bij publicatie)

Stafmedewerker | 13,5 jaar @UHasselt | Woont samen | 1 zoon (Mauro, 21 maanden) | Houdt van reizen, lezen, fotografie, sporten

Sarah Timmermans (28 op 29 mei)

Stafmedewerker Marketing | 1 jaar en 4 maanden @UHasselt | Gehuwd | Nog geen kindjes, wel een kabouter ☺ | Houdt van zumba, lopen, feestjes organiseren en opdrachten vervullen met Fiston

Forier Anita (54)

Secretariaatsmedewerker | 35 jaar @ UHasselt | Gehuwd | 1 zoon (Daan, 29 jaar) | Houdt van fietsen, wandelen, uit eten gaan, omi zijn voor de kleinkinderen (2 en 3 jaar)

Cindy Vankerkom (36 jaar)

Faculteitssecretaris | 12 jaar @UHasselt | Gehuwd | 1 zoon (Xander, 21 maanden) | Houdt van fotografie, uitstapjes maken en Xander op elk gebied de wereld laten ontdekken

Marleen Cupers (49 jaar)

Secretariaatsmedewerker | 27 jaar @UHasselt

Tina Stoquart (24 jaar)

Secretariaatsmedewerker | 2 maanden @UHasselt | Heeft een vriend | Houdt van skiën en met onze hond Zirko gaan wandelen

Annemie Debay (57 jaar)

Kredietbeheer | 40 jaar @UHasselt | Gehuwd | 1 dochter (Inge), 1 zoon (Filip) en 1 kleinkind (Hanne) | Houdt van wandelen, vakantie

Fiston

Kabouter | Op business trip @UHasselt | Houdt van citytrippen, Monopolie spelen, naar De Zevende Dag kijken, de Romeo's

Kan je van 10
verschillende
vrouwen een
geoliede
machine maken?

ADMINISTRATIEF PERSONEEL FACULTEIT BEW EEN GOED GEOLIEDE MACHINE

Het administratief personeel van de faculteit BEW bestaat uit een vrolijke mix van secretariaatsmedewerkers, stafmedewerkers en financieel beheerders. Maar welke gezichten horen bij welke functie? *Nu weet je het!* stelt de dames graag aan je voor.

Cindy: In de faculteit BEW is er heel wat administratieve ondersteuning nodig op allerlei gebieden. Met ons team spelen we kort op de bal en proberen we dit allemaal zo goed mogelijk te laten verlopen.

WIE DOET WAT?

Rachel: Voor alle financiële zaken gerelateerd aan de faculteit kunnen de medewerkers terecht bij Annemie en mij. Samen vormen wij de kredietcel BEW. Als financieel coördinator probeer ik alles in goede banen te leiden, zorg ik voor beleidsondersteuning en werk ik mee aan het opstellen en opvolgen van financiële plannen van diverse projecten. Daarnaast ben ik een stuk verantwoordelijk voor de studentendossiers van de Master of Management.

Annemie: Als deskundig medewerker kredietbeheer zorg ik voor de financiële administratie, gaande van het maken van bestelbonnen, behandelen van facturen, het maken van diverse financiële boekingen tot het sturen van betalingsherinneringen en de opmaak van de inventaris. Rachel en ik vormen een goed duo waardoor we de financiën binnen BEW goed onder controle houden.

Ilse: Voor onderwijsgerelateerde zaken kan men binnen de faculteit aan mijn deur kloppen. Als stafmedewerker onderwijs ben ik verantwoordelijk voor beleidsondersteuning op gebied van onderwijs, ben ik secretaris van de OMT's en van het bureau onderwijs, zorg ik – in samenwerking met Sarah – voor de studievoorlichting BEW en heb ik regelmatig overleg met de centrale dienst onderwijsprogrammatie

voor de uur- en examenroosters.

Sarah: Als stafmedewerker marketing ben ik tijdelijk werkzaam aan de faculteit BEW om projectmatige initiatieven uit te werken die de positionering van onze opleidingen en faculteit versterken. Hierbij heb ik veel contact met zowel toekomstige en huidige studenten als alumni.

Kathy: Samen met Wouter Faes zorg ik voor de coördinatie van ERASMUS- en andere uitwisselingsprogramma's voor de uitgaande en inkomende studenten van BEW. Ik stuur de studenten dus de wereld in. Maar ze komen wel terug, hè (*lacht*).

Marleen: Ik ben secretariaatsmedewerker voor alles wat met niet-regulier onderwijs te maken heeft. Denk hierbij aan de programma's van EuroChina, CIGO, HRM en Matrix. De administratie die ik doe, is ook heel uiteenlopend: hulp bieden bij het maken van de brochures, opvolging van inschrijvingsgelden, logementen regelen, allerlei logistieke ondersteuning...

Anita: Als secretariaatsmedewerker bied ik administratieve hulp bij het in orde maken van cursusteksten en examens, de organisatie van allerlei evenementen, de studiegids, de alumnivereniging...

Maria: Samen met Anita zorg ik ook voor het algemeen secretariaatswerk van de faculteit, met iets andere accenten in mijn takenpakket.

Zo komen bijvoorbeeld de studieleidraden bij mij terecht en bestel en beheer ik het kantoomateriaal.

Anita: Het is moeilijk om de taken van Maria en mezelf samen te vatten, maar een bepaalde docent komt nieuwe medewerkers bij ons altijd voorstellen met: *Bij Anita en Maria kan je voor 'alles' terecht.*

Maria: Tof aan onze job is dat we met professoren samenwerken, maar ook Sarah, Ilse en Cindy doen beroep op ons. Van al de collega's op deze dienst werk ik het langste op de UHasselt: sinds 1971. Hierdoor heb ik de faculteit enorm zien evolueren. Op 1 januari 2014 ga ik met pensioen. Daar ben ik blij om, maar mijn collega's ga ik natuurlijk missen!

Tina: En ik ben dan de nieuwste en de jongste (*lacht*). Sinds februari ben ik secretariaatsmedewerker van het decanaat. Ook de stafmedewerkers doen beroep op mij voor allerlei administratieve hulp. Doctoraatsstudenten die hun doctoraat gaan verdedigen, mogen in deze belangrijke eindfase ook op mijn hulp rekenen. Mijn functie moet zich nog verder ontwikkelen, maar sinds kort mag ik bijvoorbeeld ook de notulen maken tijdens de vergaderingen van de bachelorproefcommissie.

Cindy: Als faculteitssecretaris ben ik verantwoordelijk voor het operationeel management van de faculteit qua administratie. Ik

moet ervoor zorgen dat alle processen werken, dat alles vlot verloopt en dat de taakverdeling binnen de dienst in orde is. Ik treed op als tussenpersoon tussen het rectoraat en de faculteit en zorg voor de voorbereiding en implementatie van beleidsbeslissingen.

VEELZIJDIGHEID TROEF!

Sarah: Werken als administratief personeel van de faculteit biedt zekerheid op een afwisselende en veelzijdige job met veel persoonlijk contact met docenten, bursalen, ATP van de UHasselt en studenten.

Marleen: 's Avonds kan je heel andere dingen hebben gedaan dan dat je 's morgens voor ogen had.

Rachel: Wij krijgen constant verschillende vragen/taken die we allemaal op een correcte manier proberen af te werken.

Ilse: (*Lacht*) En hierbij moet je natuurlijk ook je *Pappenheimers* kennen, maar die kennen we intussen wel!

GEOLIEDE MACHINE

Cindy: Onze dienst bestaat enkel uit vrouwen, maar dit verloopt prima. Iedereen is bereid om elkaar te helpen en in te springen waar nodig. Dus we mogen wel zeggen dat we een goed geolie machine zijn (*lacht*).

MINDER VROEGGEBOORTEN DANKZIJ ROOKVERBOD

De invoering van het rookverbod in België heeft geleid tot een afname van het risico op vroeggeboorten. Dat blijkt uit onderzoek onder leiding van prof. dr. Tim Nawrot (faculteit Wetenschappen). De resultaten werden gepubliceerd in de prestigieuze *British Medical Journal* en trokken ook uitgebreid de aandacht van de nationale en internationale pers.

In samenwerking met het Centrum voor Perinatale Epidemiologie nam het onderzoeksteam, onder leiding van professor Tim Nawrot, in totaal 606.877 geboortes sinds 2002 onder de loep. Bij elke fase van de invoering van het rookverbod (op openbare plaatsen en de werkvloer in 2006, in restaurants in 2007 en in bistro's en cafés met eetgelegenheden in 2010) stelden ze een verlaging van het risico op vroeggeboorten vast. Tim Nawrot: "Na de invoering van het rookverbod in restaurants was er een daling van het risico van 3,13%. Het risico op vroeggeboortes nam na 2010 nog eens af met 2,65%."

"ROOKVERBOD = NUTTIG"

Het belang van het onderzoek valt niet te onderschatten. "Zeker niet als je bedenkt dat andere studies reeds hebben uitgewezen dat er een link bestaat tussen de vermindering in de zwangerschapsduur en gezondheidsproblemen in een later stadium van het leven", zegt hij.

De resultaten moeten ook worden geïnterpreteerd in een bredere context. "Door de invoering van het rookverbod zie je dat de (actieve en passieve) blootstelling aan tabaksrook – die verder gaat dan enkel blootstelling in restaurants – in de gehele populatie afneemt. Dat toont meteen de waarde van de rookwetgeving aan. Steeds meer landen leggen rookbeperkingen op en onze resultaten onderschrijven het nut hiervan – en dat reeds vroeg in het leven", aldus prof. dr. Nawrot.

BBC News Sport Weat

NEWS HEALTH

Home UK Africa Asia Europe Latin America Mid-East US & Cana

15 February 2013 Last updated at 03:39 GMT

Smoking ban 'cuts premature

The theory that public smoking bans cut the number of children born prematurely has been strengthened by new research.

The study of 600,000 births found three successive drops in babies born before 37 weeks - each occurring after a phase of a public smoking ban was introduced.

There was no such trend in the period before the bans were put in place, the *British Medical Journal* reported.

The study, by Hasselt University in [Belgium](#), comes after Scottish research in 2012 found a similar pattern.

Exposure to tobacco lower birthweights

KUNST OMARMT WETENSCHAP IN 'DREAMS AND LIES'

In het rectoraatsgebouw vallen dezer dagen (opvallende) kunstwerken te bewonderen van Edith Dekyndt. Op uitnodiging van de UHasselt en Jan Boelen van Z33 was de gerenommeerde kunstenares de voorbije maanden *artist in residence* aan de UHasselt.

Hoe zien dromen eruit? En hoe breng je dat op een artistieke manier in beeld? Kunstenares Edith Dekyndt, een grote naam in de kunstwereld in Franstalig België, legde haar dromen vast met toptechnologische apparatuur voor wetenschappelijk-neurologisch onderzoek en voegde hier grafische elementen aan toe. Dekyndt exposeerde onder meer in het wereldberoemde MoMa in New York. In *Dreams and Lies* combineert ze kunst, cognitieve wetenschappen en het neurologische onderzoek van professor Bert Brône (BIOMED).

RECHTENSTUDENTEN PLEITEN IN GERECHTSGEBOUW

Op 25 maart palmden rechtenstudenten van de UHasselt de zittingszaal van het gerechtsgebouw in om er hun pleitvaardigheden aan te scherpen. Dat gebeurde onder het waakzame oog van een batterij camera's.

Net zoals piloten in opleiding leren vliegen in een vluchtsimulator en artsen in spe hun vaardigheden trainen in een ziekenhuis, moeten ook rechtenstudenten leren pleiten. Studenten aan de UHasselt trekken voor zo'n *moot court* (simulatierechtbank) naar een 'echte' zittingszaal, waar studenten hun 'partij' moeten verdedigen. "Het is van groot belang dat studenten al vroeg in de opleiding leren hun ideeën en oplossingen voor een juridisch probleem adequaat te communiceren. De moot court vergt van studenten een maandenlange voorbereiding waarbij zij wekelijks eigen werkstukken dienen in te leveren en tevens het werk van anderen kritisch dienen te beoordelen", zegt Sarah Schoenmaekers, coördinator van het practicum *Ontdekking van Europa: Moot Court*.

LABORATORIUM

Dankzij de samenwerking tussen universiteit en Justitie is het Hasseltse gerechtsgebouw in korte tijd uitgegroeid tot een in Vlaanderen uniek 'labo' voor de studenten rechten. Rechtenstudenten scherpen er overigens niet alleen hun pleitvaardigheden aan, het gerechtsgebouw herbergt eveneens de RechtsBibliotheek Limburg (RBL). De faculteit Rechten beleeft overigens een bijzonder academiejaar, met naast de uitbouw van dat 'labo', ook de start van vijf nieuwe onderzoeksprojecten, een positieve visitatie van de bacheloropleiding (zie *bladzijde 9*) én de eerste lichting afstuderende masterstudenten.

OLIFANTENSCHUIM VOOR NIEUWE DOCTORAL SCHOOL

Premier Elio Di Rupo en Vlaams viceminister-president Ingrid Lieten trokken op 19 februari de labjassen aan voor de plechtige opening van de Doctoral School for Sciences and Technology.

De doctoral school – de tweede na de Doctoral School for Medicine and Life Sciences – moet jonge onderzoekers in de wetenschappen en industriële ingenieurswetenschappen nog beter omkaderen en een brug slaan tussen de academische wereld en het bedrijfsleven. “We verspillen vandaag te veel talent. Jonge onderzoekers kunnen een belangrijke rol spelen in het zoeken van oplossingen voor de grote maatschappelijke uitdagingen”, aldus Vlaams minister Ingrid Lieten tijdens de openingszitting. Volgens premier Di Rupo “symboliseert de campus van de UHasselt de toekomst van Limburg”. “Een toekomst gericht op wetenschappelijk onderzoek en technologische vernieuwing.” Na de speeches moesten de eregasten aan de slag met onder meer ‘wondermiddel’ Drefit. Een passend startschot voor de nieuwe doctoral school.

LUSTRUMREIS EURODISNEY

DROMEN IN DISNEY

Om het lustrumjaar goed in te zetten, organiseerde de VLUP in februari een weekendje naar – het eveneens jarige – EuroDisney. Ook collega Laura Mercier (BIOMED) ging mee proeven van de magie.

Vrijdag 15 februari, 03.45 uur. De wekker loopt af. Nooit had ik me kunnen voorstellen dat ik zo fris en goedgehumeurd uit mijn bed zou springen op dit verschrikkelijke vroege uur. Al een paar maanden kijken mijn collega's en ik uit naar deze dag: onze grote date met Mickey en co!

De uitroeptekens van Filip Reyns hadden hun doel alvast niet gemist. Om 04.45 uur was iedereen aanwezig, zodat de bussen op tijd konden vertrekken. Tegen de middag arriveerden we in Parijs. Nadat we de nodige documenten hadden ontvangen en onze bagage in bewaring hadden gegeven, kon de magie beginnen.

DAG 1: Disney Dreams

Dankzij de tips van de ervaren Disneygangers vond iedereen vlot zijn weg naar het park. Een korte wandeling rond het meer bracht ons naar Disney Village, de straat die de hotels met de parken verbindt. We besloten om eerst naar de Disney Studio's te gaan. Hier genoten we o.a. van een lift die een val van dertien verdiepingen maakt, de *Rock 'n' Roller Coaster*, een film die tot leven komt in *CinéMagique* en als klap op de vuurpijl een fantastische stuntshow met *Bliksem McQueen*.

Zoals Daphné Vermin ons had aangeraden in haar leuke handleiding, trokken we tegen 20 uur naar Disneyland voor de *Disney Dreams*, een show ter gelegenheid van de 20ste verjaardag van Disneyland. In deze prachtige show word je door Peter Pans verloren schaduw langs verschillende oude en nieuwe Disneyverhalen geleid. Kosten noch moeite worden gespaard voor dit spektakel: lasers, fontein, vuurwerk, licht en geluid... Hier werd zelfs *ik* eventjes héél stil van!

DAG 2: Op wandel met R2D2 en C3PO

Na een verkwikkende nachtrust stonden we allemaal mooi op tijd aan het ontbijt, klaar voor de volgende Disneydag. We ontdekten dat in verschillende kamers om 3 uur 's nachts de televisie was aangesprongen met een verwelkomingsboodschap. Beter laat dan nooit!

Vandaag besloten we om Disneyland zelf te bezoeken. Ook hier hadden we een lijstje klaar met attracties die we zeker wilden doen:

Space Mountain, Big Thunder Mountain, spookhuis *The Phantom Manor* en een ritje met R2D2 en C3PO in *Star Tours*. In Fantasyland bezochten we heel mooie attracties zoals *It's a Small World*, het doolhof van *Alice in Wonderland* en de *Peter Pan* vlucht.

Ondanks de lange wachtrijen was deze dag minstens even leuk als de vorige. Met de FastPass konden we de rijen af en toe zelfs volledig overslaan. Heel fijn als je aan het begin van de rij '120min' ziet staan. Voor we het wisten, was dag twee om. Na een lekkere maaltijd in de Village trokken we naar het hotel voor een warme douche en een weldoende nachtrust.

DAG 3: Rollercoaster Nemo

Nadat we de volgende ochtend onze koffers hadden gepakt en

hadden uitgecheckt, vertrok iedereen al vroeg naar het park om het maximum uit de laatste dag te halen. Er waren nog een paar attracties die we graag wilden doen – en een paar die we *opnieuw* wilden doen. Zo hebben we de laatste dag nog kunnen genieten van rollercoaster *Nemo* en *Armageddon* (een ruimtestation met *special effects*).

Om 16.30 uur hadden we weer afgesproken aan de bus en ook nu was iedereen mooi op tijd. Na het inladen van de koffers vertrokken we weer richting Diepenbeek.

Ik heb drie dagen lang gelachen, genoten, gekeken en ongelooflijk veel plezier gehad. Je kan niet anders dan goedgezind zijn in Disney. Tot binnen 5 jaar?

Laura Mercier

VOOR ALLE INFO EN INSCHRIJVINGEN: BEZOEK WWW.UHASSELT.BE/VLUP

AGENDA

april 27	27 APRIL 2013 Wandelen of mountainbiken met ervaren begeleiders aan het Schulensmeer (Herk-de-Stad/Lummen)
mei 25	25 MEI 2013 Personeelshappening Bokrijk (Lustrum)
juni 8	8 JUNI 2013 Laserschieten
september 8	8 SEPTEMBER- 20 SEPTEMBER 2013 Seniorenreis Oost-Duitsland en Noord-Polen (nu ook voor UHasselt-personeel!)

november 17	17 NOVEMBER 2013 Sinterklaasfeest
----------------	--------------------------------------

WORDT VERWACHT

- September 2013: C-mine Expedition Genk
- 5 oktober 2013: 'Smaken uit Namur' daguitstap naar Namen
- November 2013: Quiz voor personeel

IDEEËNBUS

Heb je ook nog een idee? Laat het ons dan weten via onze ideeënbbox!

DE HOBBY VAN... INE HANSSEN

“OP TONEEL BEN IK MEESTAL DE ROMANTISCHE ZIEL”

Ze herontdekte haar liefde voor toneel als student aan het toenmalige LUC, bij *Students on Stage* (S.O.S). Intussen werkt Ine Hanssen aan de faculteit GLW en is ze voorzitter van toneelgroep De Vierde Wand, vijf jaar geleden opgericht door enkele UHasselt-alumni. Op 14 en 15 juni staat het gezelschap op de planken in Diest, *Nu weet je het!* ging alvast even polsen naar de zenuwen.

Toneelspelen, was dat een meisjesdroom?

Ik zit toch al sinds mijn twaalfde met de *toneelkriebel*. Even in de huid van iemand anders kruipen... Ik vond – en vind – dat heerlijk! Je bent dan helemaal weg uit de realiteit. Geen wonder dus dat ik ben terechtgekomen bij de Academie voor Woord en Kunst in Tongeren. Na zes jaar had ik mijn diploma woordkunst en drama op zak.

En daarna?

Daarna ben ik gaan studeren aan de universiteit en toen is toneel een beetje in de *vergetelheid* geraakt. Tot ik in mijn tweede bachelorjaar aan het LUC ontdekte dat er een toneelvereniging voor studenten was: *Students on Stage* (S.O.S). Een keertje gaan kijken, was voldoende om het vuur terug aan te wakkeren en al gauw stond ik met S.O.S op de planken. Enfin, op de agora.

Deden jullie alles zelf bij S.O.S?

Ja. Spel, techniek, decor, regie... Dat namen wij allemaal voor onze rekening. Op die manier hebben we enorm veel bijgeleerd over de theaterwereld én zijn we heel goede vrienden geworden – ook naast het podium. Toen ik mijn UHasselt-diploma behaalde, moest ik S.O.S vaarwel zeggen. Na twee jaar op de planken en twee jaar voorzitterschap gebeurde dat toch met pijn in het hart.

En toen heb je toneelgroep De Vierde Wand opgericht?

Ik sprak nog vaak af met mijn 'S.O.S-vrienden'. En wat bleek? Alleen maar misten we het spelen. Toen Frederik Houben (een van de allereerste S.O.S-leden en alumnus biomedische wetenschappen) en zijn vrouw Annelies me vroegen om een nieuw gezelschap mee op te starten, was ik dan ook meteen enthousiast. We namen contact op met Carmen Adams (oud-voorzitter en oprichtster van S.O.S) en een aantal andere mensen uit de eerste S.O.S-lichting... De Vierde Wand was geboren. Elke zaterdagvoormiddag komen we met z'n achten – drie heren en vijf dames – samen om te repeteren. Vorig jaar vierden we trouwens ons eerste lustrum! Tja, die studententermen gaan er niet uit hè.

Jullie uitvalsbasis voor repetities en opvoeringen is niet Hasselt of Diepenbeek, maar Diest. Waarom?

Diest is een ideale repetitieplek omdat onze leden intussen uitgezwermd zijn over heel het land. Zo woont Flienie (oud-studente BMW) in Gent en Leen (oud-studente BMW) in Antwerpen. Een aantal anderen – onder wie ikzelf – zijn in Limburg blijven plakken. In Diest hebben we intussen ook een zeer goede samenwerking uitgebouwd met het Roemeniëcomité.

Hoe ziet jullie opvoeringsschema eruit?

Ieder jaar in mei-juni staan we met een avondvullend stuk op de planken. Daarnaast doen we ook sporadisch een kleine voorstelling – als extra. Dat kan een avond vol korte stukjes zijn, een deelname aan de Draculatocht in Diest of een eenakter. Zo hebben twee mannelijke medespelers vorig jaar een prachtige voorstelling gegeven: 'Smolders en Sobrie', waarbij de twee grote jongens even in de huid van 8-jarige deugnieten mochten kruipen.

IMPROVISEREN

Wat voor stukken speelt De Vierde Wand eigenlijk? Deurenkomedies? Drama?

We brengen verhalen die ons als speler uitdagen: stukken met soms sterke emoties, die we dan bij het publiek moeten overbrengen. We behandelen ook delicate thema's. Het stuk dat we dit jaar brengen, gaat bijvoorbeeld over een Afghanistanveteraan wiens vader aan MS lijdt. Om de medicatie te kunnen betalen, richt hij een caféquizploeg op waarbij hij mensen ontmoet die zijn levenswandel zullen veranderen. Het is best wel een aangrijpend stuk, maar met de nodige humor. Heerlijk om spelen, dus.

Ik kan me voorstellen dat er op de planken al eens iets fout durft te lopen...

Oh, zeker! In onze opvoering van twee jaar geleden hadden we bijvoorbeeld maar liefst zeven pagina's tekst overgeslagen. Niet erg zou je denken, ware het niet dat de ontknoping in die pagina's stond. Na veel gezweet en – vooral – improvisatie zijn we er toen in

geslaagd om het stuk toch nog tot een goed einde te brengen. Een vriendin is me achteraf komen vertellen dat ze het prachtig vond en dat ze niets gemerkt had. Toen was ik wel trots op onze groep.

Je bent dus wel bestand tegen die 'chaos'.

Ach, voor je aan een voorstelling begint, weet je nooit hoe het zal lopen. Dat maakt het net zo heerlijk. Ik weet nog hoe een scène bijna in de soep draaide omdat een acteur de telefoon maar niet vond. Een medeactrice was op het toestel gaan zitten! Er kwam toen veel geïmproviseerd gevloek aan te pas. Hilarisch moment, al zeg ik het zelf! Meestal heb ik op voorhand wel wat last van de zenuwen, maar op de planken verdwijnen die als sneeuw voor de zon. Dan is het zalig genieten.

THRILLER

Op 14 en 15 juni staat De Vierde Wand weer op de planken. Ben je er klaar voor?

Het decor begint vorm te krijgen, iedereen kent zijn teksten en mijn outfit is zo goed als samengesteld. Dat was trouwens niet zo eenvoudig: dit jaar speel ik een zotte ex-junkie. Meestal ben ik de goedgelovige romantische ziel. Het wordt dus een uitdaging dit jaar, maar ik ga die met heel veel plezier aan.

Wat zou je nog willen doen op het toneel?

Een thriller! Al is het moeilijk om een goed thrillerstuk voor het theater te vinden. Je moet ook over een voldoende groot decor en de juiste techniek beschikken, wil je de sfeer goed hebben. Maar ik blijf stiekem dromen.

UHASSELT NEEMT KIJKJE IN KISANGANI

In januari trokken Jean-Michel Rigo, Marc Thoelen, Hugo Gevaerts en Stéphanie Frère naar Kisangani, Congo. Niet op vakantie, maar op missie: ze beoordeelden er de voortgang van de institutionele universitaire samenwerking (IUS).

In 2009 breidde VLIR-UOS de samenwerking met Congo uit naar een institutionele universitaire samenwerking (IUS). Drie Congolese universiteiten, waaronder de Universiteit van Kisangani (UNIKIS), werden hiervoor geselecteerd. Prof. Hugo Gevaerts is de coördinator van deze IUS. Hij werd in Kisangani geboren en was tussen 1980 en 1990 professor en decaan aan UNIKIS. De UHasselt is nu coördinatorinstelling van de IUS en haar drie projecten: duurzame landbouw, biodiversiteit (plant- en dierkunde) en institutionele versterking.

IN KISANGANI GERAKEN BLIJKT NIET ZO EENVOUDIG...

Elk jaar vindt er in de partnerinstelling een *Comité de Pilotage Commun* (CPC) plaats om de voortgang van de IUS-projecten te beoordelen. Dit is ook het ideale moment om een aantal wetenschappelijke, administratieve of financiële aspecten te bespreken met alle betrokken partners.

Zo gezegd, zo gedaan... Alleen bleek naar Kisangani trekken toch niet zo eenvoudig. Alle Congolese luchtvaartmaatschappijen blijken onveilig en staan op een zwarte lijst. Daardoor was het onmogelijk om in het eerste jaar een CPC te organiseren. Gelukkig vonden we voor dit jaar een oplossing: Jean-Michel Rigo, Marc Thoelen, Hugo Gevaerts

en Stéphanie Frère vertrokken op 23 januari, samen met zes andere Vlaamse teamleden, naar Uganda om daar een MONUSCO-vlucht (VN-agentschap voor de stabilisatie in Congo) te nemen naar Kisangani.

ZICHTBARE RESULTATEN

Aangekomen in Kisangani, konden onze collega's de resultaten van de projecten bewonderen. Er werden bijvoorbeeld drie laboratoria gerenoveerd en 107 bananenplanten gekweekt via in-vitrocultuur. Er werd een Engelstalig laboratorium opgericht en docenten en stafleden van UNIKIS konden een opleiding informatica volgen. Het UNIKIS-personeel vraagt steeds meer naar zulke opleidingen. Tijdens de missie gaf vicerector Onderwijs Jean-Michel Rigo daarom een aantal lessen, o.a. over studentgecentreerde onderwijsmethodes en over evaluatie in het hoger onderwijs.

GROTE OPKOMST

De opkomst tijdens de CPC-vergadering van dit jaar was groot: alle decanen van UNIKIS en van de meeste hogescholen in de stad waren aanwezig. Ook de rector van UNIKIS, prof. Faustin Toengaho, en de autoriteiten zijn heel nauw betrokken bij het programma en volgen het dagelijks op. Hun bijdrage aan de CPC was zeer constructief en werd ten zeerste geapprecieerd, net als het enthousiasme en de inspanningen van de verschillende projectteams. De planning was heel uitgebreid en de contacten met de Congolese partners verliepen positief en aangenaam.

FRANSTALIG

De CPC-reis in januari was mijn eerste ervaring in Afrika en die vond ik heel positief. Franstalig zijn is natuurlijk handig om goede banden met de Congolezen te smeden, wat van groot belang is voor een goede, langdurige relatie met dit land. De volgende stap is de formulering van de tweede fase in Kisangani, gepland in september 2013. We kijken er alvast naar uit.

Ingezonden door Stéphanie Frère (coördinator ontwikkelingssamenwerking, UHasselt)

EEN BEZOEKJE AAN... DE VLUP

“HET RECEPT VOOR EEN GESLAAGDE TRIP? BLIJVEN LACHEN”

Sinds de pioniersjaren al is de VLUP vergroeid met de UHasselt. Het waren de jaren waarin VLUP nog VAP heette en de UHasselt nog LUC. De hoogste tijd met andere woorden voor een ‘blik in de keuken’ van de Vereniging Limburgs UniversiteitsPersoneel (zoals VLUP voluit heet). Op zoek naar het recept voor een geslaagde trip, samen met Heidi Cardous (VLUP-voorzitter) en Rosette Gils (ruim 20 jaar VLUP-ervaring).

Ellen Muyters

Wim Houben

Els Smeyers

Heidi Cardous

Greet Clerx

Mieke Daenen

Lilianna Gruca

Rosette Gils

WIE ZIT ER IN HET VLUP-BESTUUR?

Voorzitster: Heidi Cardous. Ondervoorzitster: Greet Clerx. Secretaris: Daphné Vermin. Penningmeester: Hilde Breemans.

Andere actieve leden: Marc Croes, Mieke Daenen, Katleen De Wit, Rosette Gils, Lydie Grosemans, Lilianna Gruca, Ine Hermans, Wim Houben, Laura Mercier, Ellen Muyters, Elke Piessens, Filip Reyns, Els Smeyers, Esther Stevens, Isabelle Thys, Sabine Maldoy, Ines Boonen.

Filip Reyms
Daphné Vermin
Ine Hermans
Esther Stevens
Hilde Breemans
Laura Mercier
Ines Boonen
Katleen De Wit

Het huidige VLUP-bestuur is exact 42 helpende handen sterk. “Achtien vrouwen, drie mannen. Je merkt: heel mooi verdeeld”, lacht VLUP-voorzitter Heidi Cardous (TTO). In het gezelschap bevinden zich collega's van de centrale diensten, onderzoeksinstituten en de faculteiten. “Proffen of onderzoekers zitten er – voorlopig – niet tussen, maar ze zijn wel een trouw deelnemerspubliek. Ik begrijp wel dat ze, met al die colleges en onderzoeken, te weinig vrije tijd hebben om zich ook nog eens te engageren binnen de VLUP. Want activiteiten van a tot z organiseren, verslaggeving uitbrengen voor onder meer de *Nu weet je het!*... Het slorpt veel tijd op. Al hoor je ons niet klagen: we doen het graag.”

Dat ‘vrouwelijk’ overzicht binnen het bestuur is wel zo passend, als je de geschiedenis van de vereniging bekijkt. De VLUP begon 40 jaar geleden als vriendenkring en kreeg de naam *Vrouwen Academisch Personeel* (VAP) mee. “Later kregen de echtgenotes van de ZAP'ers versterking van de andere vrouwen binnen de universitaire gemeenschap. VAP stond vanaf dan voor *Vrouwen Alle Personeel*”, vertelt Rosette Gils (rectoraat). Of er dan geen mannen bij de VAP mochten? “Oh jawel hoor, die naam is gewoon zo gegroeid”, lacht ze. Begin jaren negentig kwam er weer een naamsverandering, naar *Vereniging Limburgs Universiteitspersoneel*. “Dat dekte de lading beter, want iedereen die voor de universiteit werkt, is automatisch lid van de VLUP.”

Met welk doel is de VAP/VLUP eigenlijk opgericht?

Rosette: Om de personeelsleden dichter bij elkaar te brengen en ervoor te zorgen dat ze elkaar beter leren kennen. Wij hadden destijds als vereniging een statuut waaraan we ons moesten houden. Daarin stond onder meer dat je elk jaar een Sinterklaasfeest moet organiseren. Activiteiten mochten ook niet gratis zijn, we moesten altijd een bijdrage vragen. Dat doen we nu nog, maar wij spenderen dat bedrag aan een kopje koffie of een pintje bier achteraf. Dat geld gaat niet *in de kas*.

Dat creëren van die samenhang, lukt dat zo'n beetje?

Heidi: We slagen er in ieder geval in om van onze activiteiten een gezellige bedoening te maken, de reacties achteraf zijn veelal positief. Maar mensen schrijven zich volgens mij in de eerste plaats in omwille van het programma en niet zozeer omwille van het ‘wij-

gevoel’. Deelnemers willen vooral iets zien of doen. Indirect creëer je die samenhang natuurlijk wel: het gezelschap vormt meestal een gezellige klik. En mensen keren ook vaak terug voor die sfeer, zo merken we.

Wanneer zijn jullie bij de VLUP begonnen als bestuurslid?

Rosette: Dat moet in 1990-1991 geweest zijn. Ik werd eigenlijk *meegetrokken* door collega's, maar ben nooit meer weggegaan. Het bevalt me wel.

Heidi: De allereerste vergadering die ik bijwoonde, was meteen als voorzitter van de VLUP. In het voorjaar 2010 vroegen ze mij of ik voorzitter wilde worden. Ik had al aan enkele activiteiten deelgenomen, maar maakte toen dus nog geen deel uit van het bestuur. Ik denk dat ze geen ander slachtoffer vonden (*lacht*).

Rosette: Niemand voelt zich echt geroepen om die bestuursfuncties op te nemen. Zoals Heidi al zei: er kruipt ontzettend veel tijd in. Als penningmeester moet je bijvoorbeeld al die betalingen controleren. Dat doe je niet in een-twee-drie.

SINTERKLAAS

Hoe stellen jullie de activiteitenkalender samen?

Rosette: Aan het einde van het jaar zitten we met zijn allen samen om het programma op te stellen en elke maand steken we de koppen nog eens bij elkaar. We werken dus op voorhand een jaarprogramma uit.

Heidi: Dat helpt ons om wat variatie in de activiteitenkalender te brengen, want je wil tenslotte een zo groot mogelijk publiek aanspreken. Dus enerzijds heb je het jaarlijkse Sinterklaasfeest, anderzijds culturele en sportactiviteiten, workshops, daguitstappen en weekendreizen. En we proberen ook wat logica in de kalender aan te brengen: zo plannen we de outdooractiviteiten voor het voorjaar, indooractiviteiten – bedrijfsbezoeken bijvoorbeeld – voor de wintermaanden.

Worden er eigenlijk zware discussies gevoerd?

Heidi: Absoluut niet. Bestuursleden stellen hun ideeën voor, we bespreken dat onder elkaar en proberen af te toetsen of zo'n activiteit zal aanslaan of niet. Dat is overigens heel moeilijk in te schatten. Er zijn al activiteiten geweest waarvan wij dachten: *Dat wordt een voltreffer*. En dan blijkt er weinig respons. Wat *niet* aanslaat? Culturele activiteiten in het algemeen, zoals museumbezoeken. Misschien wel omdat mensen dat sneller op individuele basis doen. Het Sinterklaasfeest, de reizen en de workshops trekken dan wel weer volk.

Rosette: Maar onze insteek blijft altijd: *We proberen het gewoon*. Als we geen voldoende inschrijvingen krijgen, dan blazen we de activiteit af.

Maar ik kan me voorstellen dat er ook wel gekke ideeën de revue passeren...

Heidi: Niet gek, wel *anders*. We hebben in ons bestuur veel jonge mensen en die komen soms met heel andere voorstellen op de proppen. Een quiz bijvoorbeeld – hebben we nog nooit georganiseerd. Laserschietsen is er ook zo eentje. We juichen dat toe, want er is een jong publiek werkzaam bij de UHasselt.

Rosette: Dingen evolueren hè. Jaren geleden hebben we dat laserschietsen al eens op de kalender gezet, maar het had geen succes. Nu misschien wel.

Wat is jullie grootste activiteit?

Rosette: Het Sinterklaasfeest is best wel een grote organisatie: personeel uitnodigen, speelgoed kopen, inschrijvingen verwerken...

EENS VLUP'ER, ALTIJD VLUP'ER

Ook gepensioneerde collega's worden uitgenodigd voor VLUP-activiteiten. “Na hun pensionering kunnen ze hun e-mailadres doorgeven en dan houden wij hen op de hoogte. Ze kunnen ons programma natuurlijk ook op de website (www.uhasselt.be/vlup) raadplegen”, zegt Heidi. “Soms mogen er ook externen – familieleden of vrienden van personeelsleden – deelnemen aan een activiteit. Voor de jaarlijkse reis bijvoorbeeld hebben we een vaste kost voor bus en gidsen. Dan is het beter om eventuele lege plaatsen op te vullen. Externen kunnen wel niet genieten van de VLUP-korting.”

IDEEËN EN HELPENDE HANDEN STEEDS WELKOM

Heb je ideeën voor een activiteit? Spreek de VLUP-bestuursleden gerust aan. “Je hoeft geen actief lid te worden”, zegt Heidi Cardous. “Suggesties zijn ook welkom! Maar collega’s die willen helpen: wees welkom.”

Gelukkig hebben we daarbij veel helpende handen. Die randanimatie is de afgelopen jaren fors uitgebreid, met onder meer enkele springkastelen. En het is meer dan *Sinterklaas die eens dag komt zeggen*. We huren een toneelgroep in die een hele show op poten zet. De centen waarmee die groep betaald wordt, gaat overigens naar een goed doel.

DRUGSHONDEN IN DOVER

Wat is het geheim van een geslaagde VLUP-activiteit?

Heidi: Een goede organisatie is erg belangrijk, maar ook de sfeer is zeer bepalend. Hoe sterk een programma ook is, als de mensen niet ‘mee’ willen, dan wordt het niks. Maar gelukkig zijn de deelnemers altijd positief ingesteld: ze willen er altijd wel iets van maken. We proberen ook om het programma zo ‘spannend’ mogelijk te houden, zeker bij onze jaarlijkse buitenlandse trip. Plekjes ontdekken waar een doorsnee toerist niet komt, dingen doen die je spontaan nooit zou doen. Parijs verkennen vanop de fiets bijvoorbeeld. Zoiets slaat aan: we krijgen de bussen makkelijk vol voor onze weekendreizen.

Welke reis staat er zoal in jullie geheugen gegrift?

Rosette: Het weekend naar Cambridge! In Dover werden we bij aankomst vriendelijk verzocht om de bus te verlaten, voor een screening met drugshonden. De bus werd afgevoerd en wij stonden daar met ons 55’er buiten te wachten en – vooral – te lachen,

terwijl die bus achter grote schermen rondjes aan het maken was. Ze hebben natuurlijk niets gevonden. Rond 2 uur ’s nachts kwamen we eindelijk in ons hotel aan.

Heidi: Het liep trouwens al in België mis. Op weg naar Calais moesten wij iemand oppikken, maar het reisbureau had verkeerde afspraken gemaakt en toen stonden wij daar dus te wachten op een of ander Waals vliegplein. *In the middle of nowhere*, ja. We kwamen natuurlijk veel te laat in Calais aan, maar hebben de laatste boot kunnen nemen. Het was mijn eerste reis als VLUP-voorzitter, maar gelukkig nam iedereen die toestand in Dover zeer goed op. Op de terugweg overigens hetzelfde verhaal: in Dover werd onze bus alwéér uit de rij gepikt voor een controle. We mochten wel op onze plaatsen blijven zitten.

Rosette, jij gaat op 1 juli met pensioen. Blijf je een trouwe VLUP’er?

Rosette: Als het een interessante activiteit is, dan ga ik natuurlijk mee. Of ik dan erevoorzitter word? *(Snel)* Die functie bestaat bij ons gelukkig niet.

Heidi: *(Lacht)* We kunnen die functie nog altijd creëren hoor, Rosette. Maar serieus: het vertrek van Rosette is jammer, want wij verliezen als VLUP-bestuur een stukje geheugen. Hoe vaak gebeurt het niet dat wij aan de ervaren VLUP-bestuurders vragen: *Hoe ging dat vroeger?* of *Hebben jullie dat al gedaan?*. Die ervaring, dat klankbord heb je toch wel nodig.

KANKER BESTRIJDEN MET NANODIAMANTEN

In de aanloop naar de jaarlijkse Hasselt Diamond Workshop (27 februari-1 maart) van imo-imomec, gaven prof. dr. Ken Haenen en prof. dr. Milos Nesladek in *Het Belang van Limburg* een stand van zaken van het onderzoek naar het gebruik van nanodiamanten bij kankerbestrijding.

“Het oppervlak van nanodiamanten bestaat uit ankertjes waaraan we medicijnen tegen kanker zouden kunnen bevestigen. Die diamanten zijn zo klein – slechts twee tot acht miljardsten van een meter groot – dat de cellen ze makkelijk kunnen opnemen, zonder dat daarbij het omhulsel van de cel beschadigd wordt”, legt Ken Haenen uit in *Het Belang van Limburg*.

De keuze voor diamant is vanzelfsprekend, aldus professor Haenen. “Diamant bestaat, net zoals het grootste deel van ons lichaam, uit zuiver koolstof. Ons immuunsysteem zal die nanodiamantjes dus niet afstoten. We moeten wel nog onderzoeken hoe we die diamanten het best inbrengen: via een insputting dan wel oraal.” Door medicijnen vast te hechten aan een nanodiamant en gericht naar zieke cellen te sturen, kunnen kankerbehandelingen enigszins draaglijker gemaakt worden voor de patiënt. Ken Haenen: “Om een zo groot mogelijke oppervlakte in het lichaam te bereiken,

ondergaan kankerpatiënten vandaag vaak een hoge dosis chemotherapie. Daarbij worden ook gezonde cellen vernietigd. Met de nanodiamant-technologie kan de dosis omlaag en blijven gezonde cellen gespaard.”

TIEN JAAR

Volgens Ken Haenen en Milos Nesladek duurt het nog een poos vooraleer de technologie ook bij mensen toegepast kan worden. “Bij testen op muizen merken we dat tumoren die met nanodiamanten worden bestreden, sneller in grootte afnemen. Binnen dit en vijf jaar zouden we kunnen beginnen met testen bij mensen. Na succesvolle klinische tests duurt het dan nog eens vijf jaar vooraleer je diamantjes daadwerkelijk zou kunnen gebruiken in medicijnen”, luidt het nog in *Het Belang van Limburg*.

SUCCESSVOLLE VIJFDE EDITIE VAN UHASSELT CAREER DAY

Op 5 maart 2013 organiseerde Tech Transfer Office samen met AIESEC de vijfde editie van de UHasselt Career Day. Met dit jobevent wil de Universiteit Hasselt haar afstuderenden de kans geven om op een persoonlijke manier kennis te maken met bedrijven die op zoek zijn naar hoogopgeleid talent.

Enkele workshops vormden het startschot voor de beurs op de agora van campus Diepenbeek. Bedrijven uit verscheidene sectoren (audit, consulting, ICT, life sciences, overheidsdiensten, retail, vorming voor professionals, recruiting etc.) ontvingen de laatstejaarsstudenten met enthousiasme.

MATCHMAKING VOOR RECHTENSTUDENTEN

Voor de faculteit Rechten was Career Day 2013 de eerste editie. Dit academiejaar studeren de eerste masterstudenten rechten af aan de UHasselt. Via een gerichte matchmaking kwamen de studenten in contact met een tiental advocatenkantoren. Tijdens een kort gesprek kregen zij de kans om zichzelf voor te stellen en kennis te maken met de kantoren van hun keuze.

STEVE WHEELER OVER WETENSCHAPSONDERWIJS IN DE 21STE EEUW

“DE HELE WERELD IN JE LES DANKZIJ TWITTER”

Laptops en iPhones hebben al een tijdje geleden hun intrede in de auditoria gedaan. Als het van de internationaal gerenommeerde onderwijsexpert Steve Wheeler afhangt, zullen studenten de nieuwe media meer dan ooit tevoren bij de hand moeten hebben. “De professor die zijn kennis overdraagt, zonder meer... Dat is verleden tijd”, zegt hij. De toekomst is – letterlijk en figuurlijk – interactief, en dat op vele manieren.

Steve Wheeler (Plymouth University) bezocht de UHasselt op uitnodiging van de faculteit Wetenschappen naar aanleiding van het symposium ‘The Future of Science Education 2.0’. Decaan Jean Manca: “Studenten vinden het doodnormaal om met de laptop naar de les te komen. Je merkt dat ook onze docenten steeds meer digitale en sociale media, interactieve leerboeken... gebruiken om kennis, inzichten en vaardigheden over te brengen. Het is belangrijk om goed na te denken hoe die nieuwe media een meerwaarde kunnen vormen voor ons onderwijs.”

Enter professor Wheeler, dus. Hij is een erkend expert wat betreft het gebruik van opkomende leertechnologieën in het digitale tijdperk en schuift het klassieke onderwijsmodel aan de kant. “Het traditionele onderwijs is afgestemd op een (industriële) maatschappij die niet meer bestaat. Onze samenleving is met andere woorden veranderd, maar ons onderwijs niet”, zegt hij. “Wij vragen jongeren nog steeds om vanop de banken te komen luisteren en passief te leren. Maar de professor die zijn kennis overdraagt, zonder meer... Dat is verleden tijd.”

En die professor wordt vervangen door digitale media?

Niet *vervangen*. Digitale media zijn een instrument om op een andere manier aan

onderwijs te doen. Neem nu het voorbeeld van de sociale media. Twitter, blogs, wiki's... zijn voor iedereen toegankelijk en bovendien gratis. In mijn lessen vraag ik de studenten eerst om enkele minuten naar mij te luisteren. Daarna gaan ze zelf met de vragen en problemen die ik heb opgeworpen aan de slag. Ze diepen een onderwerp uit op hun eigen wiki-pagina of schrijven een blog. Daardoor worden ze eigenlijk verplicht om a) zich te verdiepen in een onderwerp en b) hun ideeën te ordenen. Hun antwoorden en oplossingen verdedigen ze dan achteraf mondeling in de klas.

Een Twitter-bericht telt slechts 144 karakters. Daar kan je als docent of student toch geen wetenschappelijke theorie in kwijt?

Je kan in een *tweet* een link plaatsen naar een website – één die je zelf gemaakt hebt bijvoorbeeld. Of je verspreidt je boodschap over verschillende *tweets*. In de lessen gebruik ik Twitter vooral als een soort doorgeefluik. Studenten nemen notities en delen die dan met hun vrienden en volgers op Twitter. Op die manier zet je de deur van je collegezaal open voor een heel breed, potentieel zelfs wereldwijd publiek.

Vindt u dat internationale het beste aspect aan sociale media?

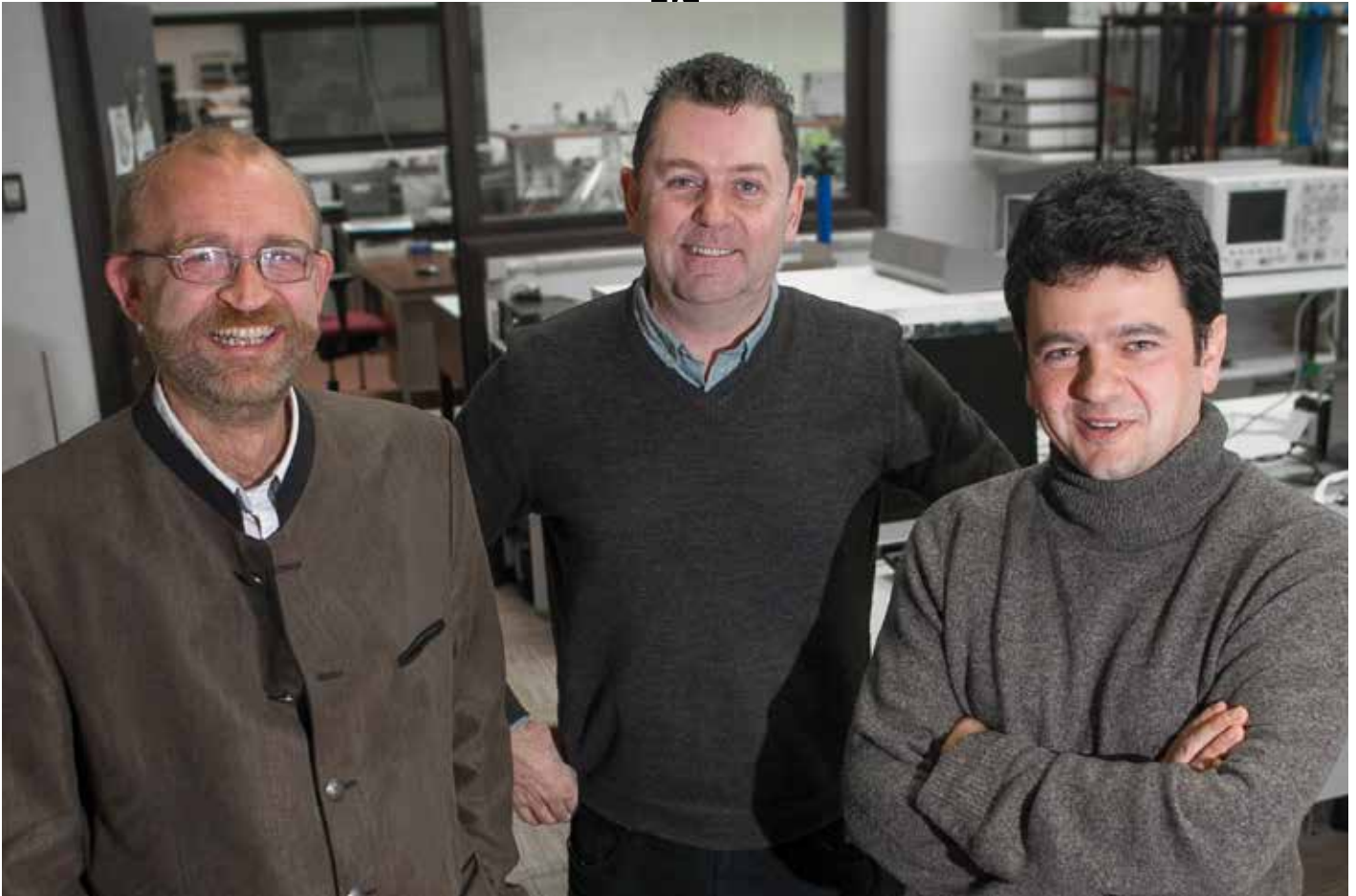
Het beste aspect vind ik dat je als gebruiker van sociale media wordt gedwongen om je

gedachten op een rijtje te zetten – en die dan te delen met een groot publiek. Heel veel universiteiten gebruiken blogs, maar belangrijk daarbij is dat je de auteur ook een publiek geeft. Ik geloof in dat verband sterk in *quad blogging*: vier scholen of universiteiten die samen één blog beheren. Elke week blogt een school, de andere drie lezen en reageren. Het effect daarvan is dat bloggers – docenten én studenten – gedwongen worden om de lat hoger te leggen. Hun schrijfstijl moet goed en helder zijn, de referenties moeten kloppen, plagiaat moeten ze vermijden... Ze moeten met andere woorden heel hard nadenken over wat ze gaan schrijven en hoe ze dat doen, want er lezen heel wat andere mensen mee.

TUSSENSCHOTTEN AFBREKEN

Distance learning – onderwijs op afstand – is ook aan een opmars bezig. Hoe past dat in het hele verhaal?

Amerikaanse en Britse universiteiten maken al langer gebruik van MOOC's – (*Massively Open Online Courses*). Zo biedt Harvard online colleges aan voor iedereen met een computer. Als je een examen wil doen, moet je je registreren en dus betalen, maar het leren is gratis. Dat maakt het concept ook zo populair. Dat streamen of heruitzenden van cursussen is echter slechts een deel van het hele verhaal rond *blended learning*, waarbij je gebruikmaakt van

Steve Wheeler, met vicerector Onderwijs Jean-Michel Rigo en decaan Jean Manca (WET).

verschillende kanalen – het klaslokaal, online colleges, sociale media, virtuele simulatieomgevingen... – om de leerervaring te optimaliseren. Het is ook meer dan alleen een kwestie van ‘geografie’. Je vermengt niet alleen lesomgevingen, maar ook disciplines. Je breekt die tussenschotten af.

U verweeft deze nieuwe technologieën al langer in uw lessen. Hoe reageren uw studenten eigenlijk?

Weet je, als ik mijn studenten vraag om zich kritisch op te stellen over wat ik tijdens de lessen zeg – en ik moedig hen aan om dat te doen – dan kijken ze nogal vreemd op. Dat strookt namelijk niet met het klassieke beeld dat ze van universitair onderwijs hebben – in het auditorium zitten en naar de professor luisteren. En ze kijken nog vreemder op als ik hen opdraag om ook buiten het leslokaal zelf aan de slag te gaan, met e-books en sociale media.

Kan uw recept ook helpen om wetenschappen in het lager en middelbaar onderwijs populairder te maken bij leerlingen?

Ik zeg altijd: *Education can be sexy, but it depends on how it is done.* De school van mijn vrouw bijvoorbeeld heeft een boerderijtje dat draaiende wordt gehouden door de leerlingen. Zij verzorgen de varkens, geiten

en kippen, kopen het diervoeder in en verkopen de eieren. Op die manier leren ze wat die dieren nodig hebben én leren ze werken met Excel om het budget te beheeren. Daarnaast moeten ze ook blogs schrijven en videoreportages of podcasts maken over hun ervaringen. De stallen zijn bovendien uitgerust met webcams, zodat elke beweging van de beestjes live te volgen is op het internet. Als een varken een kleintje krijgt, dan kunnen ze dat dus met eigen ogen zien. In zo'n omgeving wordt biologie of wiskunde al een pak bevattelijker.

CREATIEF

Bloggen, video's maken... Een wetenschapper moet in de 21ste eeuw een creatieveling zijn?

Maar dat zijn ze toch al? Wetenschappers proberen constant om nieuwe regels, wijsheden te creëren die de oude voorbijstreven. Een nieuwe formule ontwikkelen om naar ons universum te kijken – zoals Einstein heeft gedaan –, daarvoor moet je creatief zijn! Onze manier van denken veranderen, dat is toch creatief? Belangrijk is dat wetenschappers in de 21ste eeuw van vele markten thuis zijn en tijdens hun opleiding allerhande vaardigheden aankweken. En niet alleen wetenschappers, trouwens. Onze wereld verandert razendsnel.

We weten niet hoe de arbeidsmarkt er binnen drie jaar zal uitzien. Daarom moeten we onze studenten wapenen met nieuwe vaardigheden. Ze moeten multidisciplinair, kritisch en reflectief zijn.

Wat is het beste advies dat u de UHasselt kan geven?

Wat betreft het gebruik van nieuwe technologieën, dit: zoek eerst uit waar het probleem ligt en ga dan op zoek naar een passende technologie om dat probleem aan te pakken. Wat wil je bereiken en welke instrumenten kunnen je daarbij helpen? Denk ook goed na over de toegevoegde waarde. Want *if it isn't broken, don't fix it.* Een schoolbord kan bijvoorbeeld heel interactief zijn en is er al.

U geeft ook lezingen aan docenten en leerkrachten, wereldwijd. Wat vinden zij van uw ideeën?

(Lacht) Ik begrijp waarom je die vraag stelt. Sommige leerkrachten reageren meteen heel erg enthousiast, maar het is over het algemeen een nogal conservatief publiek. Ik probeer zo veel mogelijk goede voorbeelden te geven. En desnoods trek ik naar hun klaslokaal om te tonen wat ik bedoel.

steve-wheeler.blogspot.com

FACULTEIT ARCHITECTUUR EN KUNST OPGERICHT

Op 20 maart 2013 stelde de UHasselt de faculteit Architectuur en kunst voor – de nieuwste telg onder haar faculteiten. Vanaf 1 oktober 2013 stappen de 565 bachelor- en masterstudenten en 85 docenten en onderzoekers van het departement PHL-Architecture over naar de universiteit.

“De nieuwe studenten, docenten en onderzoekers zijn alvast meer dan welkom bij de UHasselt”, aldus rector Luc De Schepper tijdens de academische zitting. “De universiteit is bijzonder blij met haar nieuwste faculteit. Na rechten zetten we met architectuur, interieurarchitectuur en kunsten een nieuwe stap in de richting van ‘meer humane wetenschappen’. Een stap in de richting van een volledige universiteit, dus.”

ALUMNI

De faculteit Architectuur en kunst – die op haar ‘oude’ stek in Diepenbeek blijft – mag al meteen enkele vooraanstaande namen in de wereld van architectuur, interieurarchitectuur en kunst tot haar alumnikring rekenen, onder wie Victor Simoni (alumnus 1978, Simoni Architecten), Jo Berben (alumnus 1990, architectenbureau a2o) en Peter de Cupere (alumnus 1993, geurkunstenaar).

ALEXANDER DE BECKER TREEDT TOE TOT JONGE ACADEMIE

UHasselt-prof publiekrecht Alexander De Becker trad op 29 maart toe tot de Jonge Academie. Hij is een van de veertig jonge toponderzoekers die lid zijn geworden van de Academie.

De Jonge Academie biedt jonge onderzoekers een forum waar ze hun visie over het huidige wetenschapsbeleid kunnen uiten. “Ik hoop vooral dat we met de Jonge Academie de passie voor wetenschap kunnen uitdragen en overbrengen”, zegt professor De Becker enthousiast. De onderzoekers werden geselecteerd uit maar liefst 146 kandidaten die reageerden op de oproep tot lidmaatschap. Ze hebben drie doelstellingen voor ogen: interdisciplinair werken, nadenken over het huidige wetenschapsbeleid en wetenschap communiceren naar de jeugd. Net omdat de leden van de Jonge Academie – allemaal jonger dan 40 – vaak zelf jonge kinderen hebben, beseffen ze het belang van een betere communicatie over wetenschap naar jongeren. Daarnaast weten ze ook hoe ze die kinderen kunnen aanspreken. Maar ze vergeten ook hun eigen onderzoek niet, dat ze in een globaal kader willen plaatsen.

COMING UP

20 APRIL 2013: 'TEDDYBEAR HOSPITAL'

Via het TeddyBear Hospital (TBH) willen geneeskundestudenten kinderen op een speelse en veilige manier kennis laten maken met verschillende aspecten van het ziekenhuis en een doktersbezoek. Kleuters van 4 tot 6 jaar kunnen op 20 april naar het Jessa Ziekenhuis komen met hun (zieke) knuffel.

*Jessa Ziekenhuis, campus Salvator, 10-17 uur,
meer info via www.bemsahasselt.be*

25 APRIL 2013: CAMPUSRUN

Op 25 april organiseren de UHasselt, PHL, XIOS en KHLim voor de vierde keer de Campusrun van Diepenbeek naar Hasselt. Zet je beste beentje voor en loop ook mee! Je kan ervoor kiezen om 3,4 km of 10 km te lopen. Alle personeelsleden en studenten kunnen deelnemen! Je kan je inschrijven via www.uhasselt.be/campusrun. Supporteren mag natuurlijk ook!

Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek, gebouw D, vanaf 18 uur

8 MEI 2013: DE HASSELT STUDENTEN REGATTA

De Hasselt Studenten Regatta is dit jaar aan zijn tiende editie toe. Roeiteams van de UHasselt, PHL, XIOS en KHLim roeien zich op woensdag 8 mei de longen uit hun lijf, in de hoop de wisselbeker van de stad Hasselt mee naar 'hun' campus te nemen. Juich het UHasselt-team mee naar de eerste plaats!

Tuikabelbrug Godsheide, vanaf 16 uur

1 JUNI 2013: 'KINDERUNIVERSITEIT@UHASSELT'

Kinderen tussen de 6 en 12 jaar die houden van toffe wetenschappelijke proefjes zijn welkom op de 'Kinderuniversiteit@UHasselt' op zaterdag 1 juni 2013 om 14 uur. Tijdens de themamiddag 'COOL!' krijgen de kinderen (en hun ouders) onder meer een interactieve les over temperatuur en het vreemde gedrag van materialen.

*Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek, gebouw D, auditorium H1,
vanaf 14 uur*

Surf naar www.uhasselt.be/agenda voor meer info en inschrijvingen!

Je kan al je items voor de agenda op www.uhasselt.be e-mailen naar: communicatie@uhasselt.be, onder vermelding van 'Agenda'.

INFODAGEN 2013

Op de volgende data staan de deuren van campus Diepenbeek en campus Hasselt open voor de infodagen:
zaterdag 20 april 2013 - doorlopend van 10.00 tot 13.00 uur
maandag 26 augustus 2013 - doorlopend van 14.00 tot 17.30 uur

JOERI CALSIUS KRIJGT NEDERLANDSE VAN HELSDINGENPRIJS VOOR PROEFSCHRIFT

Dr. Joeri Calsius heeft op 8 februari 2013 de Van Helsdingenprijs ontvangen. De Nederlandse Stichting Psychiatrie en Filosofie kent de prijs, waaraan 10.000 euro verbonden is, tweejaarlijks toe aan het beste (wetenschappelijk) werk op het gebied van psychiatrie en filosofie. In zijn proefschrift koppelt dr. Calsius de behandeling van angstklachten aan intensieve lichaams- en gesprekstherapie.

In het bekroonde proefschrift 'Ruimte voor de angst' laat Joeri Calsius aan de hand van een concrete case stap voor stap zien hoe intensieve lichaams- en gesprekstherapie kan aangewend worden bij de behandeling van ernstige angstklachten. Een therapie waarbij angst met andere woorden niet met geneesmiddelen 'onderdrukt' wordt, zoals in de psychiatrie nog vaak gangbaar is. Dr. Calsius analyseert deze therapeutische behandeling op psychodynamisch en fenomenologisch vlak. De jury noemde

het een "prachtige menging van klinisch-psychiatrische en psychotherapeutische praktijk met Heideggeriaanse filosofie en Lacaniaanse psychoanalyse".

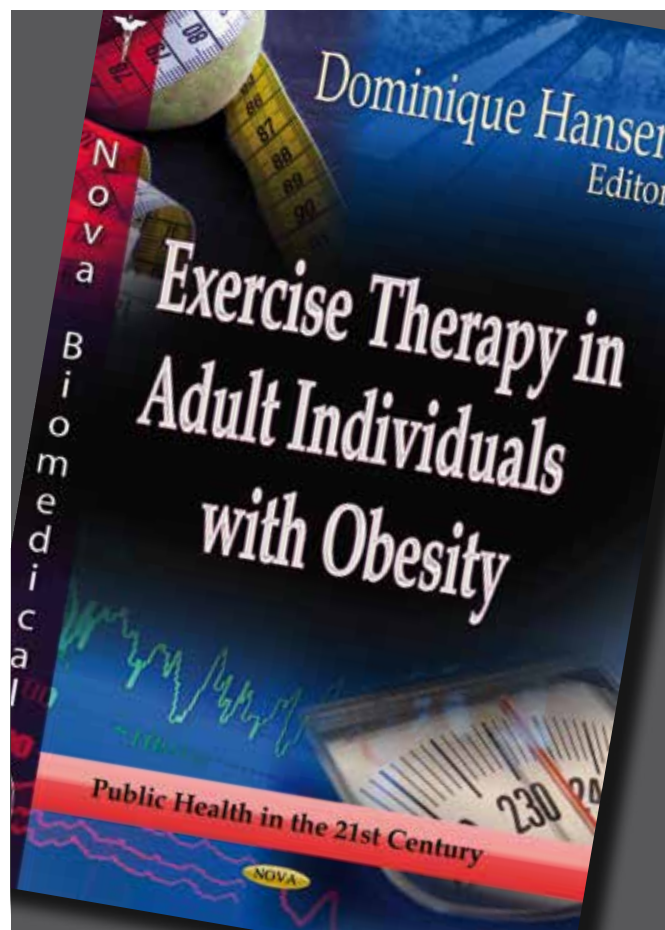
Joeri Calsius is klinisch psycholoog, psychotherapeut en kinesitherapeut. Hij is verbonden aan de opleiding revalidatiewetenschappen en kinesithérapie en is geassocieerd onderzoeker aan de UHasselt.

BOEK WERPT LICHT OP FYSIEKE TRAINING OBESITAS-PATIËNTEN

Prof. dr. Dominique Hansen (faculteit GLW) heeft een boek uitgebracht over fysieke training bij personen met overgewicht. Het boek (*Exercise Therapy in Adult Individuals with Obesity*) moet zorgverstrekkers tonen hoe zij een bewegingsprogramma kunnen opstellen voor obesitaspatiënten.

Obesitas (overgewicht) verhoogt de kans op hart- en vaatziekten, suikerziekte, orthopedische problemen, bepaalde vormen van kanker en verlaagt de levensverwachting met ongeveer acht jaar. Personen met overgewicht krijgen daarom het advies om te diëten en te bewegen. Er blijkt echter nog veel verwarring en discussie te bestaan over hoe je zo'n beweegprogramma moet opstellen. Het boek brengt in dat opzicht soelaas. Er wordt onder meer uitgelegd hoe je vetmassa moet meten, preparticipatiescreeningen uitvoert en wat de effecten zijn van dieet in vergelijking met fysieke training. De auteurs leggen ook uit hoe je personen met overgewicht kunt motiveren om te blijven bewegen, wat de impact is van verschillende trainingvormen op vetmassaverlies, hoe vetten precies gemobiliseerd en verbrand worden en waarom niet iedereen evenveel vetmassa zal verliezen ten gevolge van fysieke training.

Het boek – met bijdragen van een reeks internationale experts – is gebaseerd op recente wetenschappelijke studies/inzichten, waarvan een deel uitgevoerd werden in het Jessa Ziekenhuis en de UHasselt.

AGORA WORDT OMGEBOUWD TOT ZORGINNOVATIEFORUM

Zorginnovatie is een *hot issue* in onze maatschappij. En in Limburg beweegt er heel wat op dit terrein. Dat bewees de derde editie van Zorgidee, die LifeTechLimburg in samenwerking met o.a. de UHasselt organiseerde. Het evenement bracht meer dan 300 professionals uit de zorgsector samen om slimme ideeën uit te wisselen over toekomstige innovatie in de zorg.

“Zorgidee is een forum waarop we best practices in beeld brengen, trends en ontwikkelingen bespreken en het beleidskader schetsen”, zegt professor Piet Stinissen, decaan van de faculteit Geneeskunde en levenswetenschappen van de UHasselt en voorzitter van LifeTechLimburg.

MARC HERREMANS

Marc Herremans, de triatleet die door een ongeluk verlamd raakte, opende het plenaire programma. Hij loodste het publiek doorheen tien jaar keihard revalideren en trainen met als hoogtepunt de overwinning in de Ironman van Hawaii. Zijn verhaal was niet alleen een prachtig voorbeeld van hoe je doelen kan bereiken in het leven. Zijn getuigenis gaf ook de mens achter de zorgvrager een gezicht.

In het tweede deel lieten Koen Kas (UGent), Tom Aelbrecht (Janssen Pharmaceutica) en Luc Van Gorp (Vlaams Wit-Gele Kruis en KHLim) het publiek proeven van respectievelijk *personalised*, *preventive*, *predictive* en *participatory medicine* (4P's); de relatie tussen serious gaming en de klassieke ontwikkeling van medicijnen; en de rol van de mensen (patiënt en zorgverstreker) in relatie tot de techniek.

ZORGINNOVATIEMARKT

Nieuw in deze editie was de centrale zorginnovatiemarkt. Twintig demoprojecten uit België en Nederland maakten duidelijk wat zorginnovatie in de praktijk allemaal kan inhouden. En dat is heel wat meer dan technologische gadgets en complexe ICT-toepassingen. Deze succesvolle projecten maakten de Limburgse dynamiek die er op dit terrein leeft heel concreet.

MYDIAGNOSTICK

Tot slot kreeg een jury – bestaande uit vertegenwoordigers van het Microsoft Innovation Center Vlaanderen, Flanders'Care, het Innovatiecentrum Limburg en LifeTechLimburg – de opdracht het meest vernieuwende, gebruiksvriendelijke en toepasbare product te selecteren. De jury koos voor MyDiagnostick, een tool voor vroegdetectie van boezemfibrillatie van het Maastrichtse MyDiagnostick Medical. “We zien grote voordelen wat betreft het gebruiksgemak voor de patiënt en vinden het een schitterend voorbeeld van een laagdrempelige vorm van zorg”, aldus de jury.

COLUMN

Beste lezers

Gelukkig hebben we een rechtsfaculteit en die zullen wel weten wat doen. Er is het optreden van meester Kipjes, die het onverdedigbare probeert te verdedigen. Gelukkig werkt zijn cliënt vlot tegen, dat maakt het nog wat spannender. Nu, ik ga daar niet te veel over zeggen – ik ben niet gek. Of ging het nu juist daarover? Wie gek is of niet, dat is dan weer iets waarover de faculteit Psychiatrie zich kan buigen. Hoe, we hebben die niet? Nog niet, misschien! Alleszins, die kunnen zich samen met de rechtsfaculteit bezighouden met de Bijzondere Bijslag Eenheid. Neen, die gaat niet over belastingen, maar is een onderdeel van de Antwerpse politie – zeker wanneer die in Doodzout gaan optreden. These boots are made for kicking. Als die optreden, is de slaagkans bijzonder groot. Zelfs de doodslaagkans. Te gek om los te lopen? Inderdaad, dat vonden ze daar ook. Bij het parket spelen ze nu zelfs een nieuwe quiz: Schaaks, wist hij het of wist hij het niet?.

Gelukkig is dan ook Yves Carolo op het toneel verschenen. Maar dan wordt het stilaan de faculteit Theaterwetenschappen, afdeling drama of afdeling slapstick, naar keuze. Hoe, we hebben die niet? Nog niet, misschien! We hebben wel een nieuwe faculteit Architectuur, en daar past de hele Antwerpse Santenboetiek in, als geklasseerd monument. Ik zal hier maar over ophouden, want anders heb ik een proces aan mijn been. Ik zit gelukkig veilig weg op Zweinstein, want als ik journalist was van De Avond had ik het spek aan mijn been.

Over Santenboetiek gesproken, daar hebben ze ook weer een nieuwe baas gekozen. De oude was versleten. Of liever afgetreden, paus emeritus! Ik denk dat de professoren kwaad zijn, want normaal zijn zij het die vervellen tot emeritus – maar dan wel met een toga en hoedje van Stijn Helsen eerder dan met witte gewaden en Prada-schoenen. The devil wears Prada? Maar goed, dit is iets voor de faculteit Godsdienstwetenschappen. Hoe, we hebben die niet? Nog niet, misschien! Trouwens, worden ministers ook emeritus? Dan is Steven Vanackere nu minister emeritus? Die naam doet me trouwens aan iemand denken. Klinkt dat niet bijna zoals de voorzitter van het Bijzonder Onchristelijk Rustersverbond? Die wordt voorzitter emeritus? Hebben onze Nederlandse burenen binnenkort een koningin emerita? Misschien kan onze koningin-weduwe voor al die mensen een fonds oprichten? Tenminste, voor ze heiliger zijn dan de paus. Maar kan de paus emeritus dan zelf lid zijn? Dat is dan weer een wiskundig vraagstuk. Maar hebben wij wel een faculteit Wiskunde?

| GESPOT IN DE GEVANGENIS

Op 23 februari en 23 maart stonden de deuren van de Oude Gevangenis wijd open voor de infodagen – de eerste op campus Hasselt. Waren ook trouw van de partij: collega Josiane Hermans en jobstudente Hanna, die in het panopticum bezoekende studenten in spe verwelkomden en registreerden.

